Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
Seria II-a
Nr. 1550
4 pagini
20 bani
Marți 20 aprilie 1954

In numărul de azi:

Pentru întărirea continuă a muncii de partid

Expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 19 aprilie 1954

Tovarăși,

De la Plenara lărgită a Comitetului Central din august 1953, au trecut 8 luni. In această perioadă, Comitetul Central și-a concentrat toate eforturile asupra înfăptuirii sarcinilor puse de plenară cu privire la îndreptarea cursului politicii noastre economice, dezvoltarea proporțională a diferitelor ramuri ale economiei naționale și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii. In acest scop, partidul și guvernul au luat un șir de măsuri practice, iar altele sînt în pregătire. In cursul anului 1954 aceste măsuri vor trebui să dea rezultatele prevăzute în hotărîrile plenarei din august 1953.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a elaborat o hotărîre cu privire la îmbunătățirea muncii de partid și întărirea legăturii partidului cu masele, hotărîre ce a fost prelucrată de către organele și organizațiile de partid.

Hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea muncii de partid se ocupă de un număr de probleme centrale ale muncii partidului: întărirea muncii colective în activitatea tuturor organelor de partid; dezvoltarea criticii și autocriticii și întărirea democrației interne de partid, întărirea controlului de partid asupra activității economice și de stat; crearea unui activ de partid puternic și a unui larg activ fără de partid în jurul organizațiilor de partid; întărirea prin toate mijloacele a legăturii partidului cu masele; întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare; mobilizarea întregului partid pentru realizarea sarcinilor economice, îndeosebi în domeniul creșterii producției agricole și a producției bunurilor de larg consum.

Hotărîrea cu privire la problemele muncii de partid cuprinde o justă analiză a deficiențelor principale în munca noastră de partid și a măsurilor ce trebuiesc luate pentru ridicarea ei la un nivel superior.

In perioada ce s-a scurs de la această plenară s-au obținut rezultate pozitive în domeniul îmbunătățirii activității organelor și organizațiilor de partid. Adunările de dare de seamă și de alegeri, care au avut loc la toate organizațiile de bază ale partidului, conferințele raionale ce s-au ținut în marea majoritate a raioanelor, au prilejuit o cuprinzătoare analiză a muncii de partid, au întărit spiritul critic și autocritic în rîndurile organizațiilor partidului, au dus la o mai mare activizare a masei membrilor de partid. In urma conferințelor de partid, organizațiile partidului au luat curs pentru îndreptarea numeroaselor lipsuri scoase la iveală în aceste conferințe. S-a întărit spiritul de muncă colectivă în activitatea multor comitete regionale, raionale, orășenești ale partidului. Un loc de seamă în educarea partinică a membrilor de partid și în întărirea rîndurilor organizațiilor de partid il are acțiunea de preschimbare a carnetelor de partid, acțiune în curs. S-au luat o serie de măsuri în vederea întăririi comitetelor raionale sătești ale partidului — factor însemnat în rezolvarea sarcinilor partidului în domeniul sporirii producției agricole și în munca de întărire a legăturii partidului cu masele țărănimii muncitoare. Au fost aduse îmbunătățiri organizatorice aparatului de partid. In campania de alegeri pentru sfaturile populare locale, ca și în alte acțiuni, organizațiile partidului au dovedit din nou, capacitatea lor de a duce în cele mai largi mase cuvîntul partidului și a le mobiliza la lupta pentru aplicarea politicii partidului și guvernului.

Organizațiile de partid și-au intensificat activitatea politică și organizatorică în lupta pentru sporirea producției agricole și a producției bunurilor de larg consum. In urma consfătuirii fruntașilor producției agricole, convocată în martie a. c. de partid și guvern, organizațiile de partid au început să se ocupe mai serios de răspîndirea metodelor înaintate folosite de fruntașii agriculturii.

Munca de agitație și de propagandă desfășurată de organizațiile de partid s-a îmbunătățit, a devenit mai multilaterală, se duce în mod mai calificat și la un nivel mai înalt ca înainte.

Cu toate acestea, noi nu ne putem declara mulțumiți cu rezultatele obținute. Munca organizatorică și politică de partid nu se află încă la nivelul sarcinilor mari pe care le-a stabilit plenara. Trebuie să spunem deschis și cu toată hotărîrea că un șir de prevederi ale plenarei cu privire la îmbunătățirea muncii de partid nu au fost traduse în fapte. Multe organizații de partid nu s-au mobilizat pentru a asigura aplicarea întocmai a acestor prevederi.

Astfel, comitetele regionale, raionale, orășenești nu au acordat atenția cuvenită hotărîrilor plenarei cu privire la strîngerea în jurul organelor conducătoare de partid din întreaga țară a unui activ de partid de 80—100.000 de tovarăși. Plenara preciza că în acest activ trebuie atrași cei mai buni membri de partid din întreprinderi, instituții, gospodării de stat, S.M.T.-uri, gospodării colective și sate, membrii de partid ce muncesc în organizații de masă, oameni devotați partidului, cu o bună pregătire profesională, fruntași în muncă.

Majoritatea comitetelor regionale, raionale și orășenești nu aplică aceste indicații ale plenarei, se ocupă mai mult de întocmirea de date statistice cu privire la activul de partid, neînțelegînd în suficientă măsură ce importanță mare prezintă pentru munca de partid un activ numeros, capabil să se orienteze în mod just, să ajute organele de partid de a mobiliza masa membrilor de partid, iar prin ei — masele largi de oameni ai muncii pentru aplicarea în viață a politicii partidului. In fiecare organizație de bază există în afară de membrii biroului un număr însemnat de membri ai partidului, care își îndeplinesc conștiincios sarcinile de partid, sînt iubiți și stimați de mase. Cum este folosit de către organizațiile de partid acest activ? Se dezbat cu el în mod sistematic problemele actuale ale politicii partidului? Se duce o muncă sistematică de lărgire a orizontului politic și ideologic al acestor cadre? Este antrenat acest activ la elaborarea și îndeosebi la aplicarea în viață a hotărîrilor luate de organizațiile de partid? La aceste întrebări trebuie răspuns că organizațiile de partid lucrează încă insuficient cu activul lor, îl atrag într-o măsură cu totul nesatisfăcătoare la realizarea sarcinilor pe care le au de îndeplinit.

Plenara lărgită din august 1953 a cerut organizațiilor de partid să îmbunătățească munca de primire a candidaților și membrilor de partid din rîndurile celor mai buni reprezentanți ai clasei muncitoare, țărănimii muncitoare și intelectualității, dintre oamenii muncii crescuți și căliți în luptele conduse de partid pentru cucerirea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Lipsurile constatate de plenară în acest domeniu încă n-au fost înlăturate. Multe organizații de partid nu se preocupă de munca de primire a candidaților de partid. Datorită muncii lor slabe, oameni ai muncii care și-au demonstrat prin fapte devotamentul lor față de partid și care sînt dornici să facă parte din rîndurile partidului, rămîn vreme îndelungată în afara preocupărilor organizațiilor de partid.

In viața organizatorică și în activitatea propagandistică a multor organizații de partid n-au fost încă dezrădăcinate metodele de muncă formale, birocratice, nu a fost încă pus capăt șablonului în munca de partid, neluării în considerare a condițiilor specifice de activitate a fiecărei organizații de partid, numărului excesiv de ședințe de tot felul. Mai este mult de făcut pentru ca munca de propagandă și munca politică de masă să devină mai vie, mai concretă, mai strîns legată de problemele vitale ale politicii partidului și statului.

Organizațiile de partid utilizează slab variatele mijloace pe care le au la dispoziție pentru desfășurarea unei largi munci politico-educative în rîndul maselor (ziarul, cartea, conferințele pentru oamenii muncii, radioficarea, cinematograful, gazeta de perete etc.). Slabă este participarea personală a activiștilor de partid și de stat la munca politică în rîndurile maselor largi în vederea lămuririi problemelor principale ale politicii partidului și ale luptei pentru pace.

Există încă slăbiciuni foarte serioase în ceea ce privește controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului, control pe care Lenin îl considera drept verigă hotărîtoare a întregii munci de partid. Slabul control al îndeplinirii hotărîrilor luate duce la micșorarea prestigiului organelor de partid, a autorității pe care trebuie s-o aibe hotărîrile partidului în ochii membrilor și nemembrilor de partid.

Persistă o serie de lipsuri și în ce privește selecționarea și repartizarea cadrelor. Comitetele regionale și raionale de partid, secțiile Comitetului Central nu analizează în mod sistematic și aprofundat politica de cadre a organizațiilor de partid, a organizațiilor de masă și organelor de stat.

Organizațiile de partid vor putea să înlăture toate aceste deficiențe în muncă numai însușindu-și în mod temeinic hotărîrile plenarei din august 1953, și luînd măsuri practice pentru îndeplinirea lor. Călăuzindu-se după aceste hotărîri, organizațiile de partid și organele conducătoare ale partidului trebuie să depună serioase eforturi în vederea întăririi rîndurilor partidului, sporirii continue a capacității organizațiilor de partid de a mobiliza masele de oameni ai muncii la lupta pentru înfrîngerea tuturor greutăților și traducerea în viață a politicii partidului, întăririi unității de nezdruncinat între partid, guvern și popor. Organele de partid trebuie să acorde cea mai mare atenție întăririi în rîndurile partidului a spiritului de vigilență împotriva oricăror uneltiri ale dușmanilor fățiși sau mascați ai partidului și ai regimului democrat-popular.

Trebuie să întărim încontinuu disciplina internă de partid, deopotrivă obligatorie pentru toți membrii de partid, indiferent de domeniul său de activitate sau de funcția pe care o ocupă. Membrii de partid trebuiesc educați în spiritul respectării nesovăitoare a hotărîrilor și directivelor partidului.

In activitatea tuturor organelor de partid trebuie consecvent aplicat principiul leninist al muncii colective. „Plenara cere tuturor comitetelor de partid — se arată în Hotărîrea plenarei din august 1953 — să respecte cu strictețe principiul conducerii colective, care este principiul suprem al conducerii de partid. Orice tendință de călcare a acestui principiu trebuie combătută cu severitate".

Trebuie dusă o luptă hotărîtă împotriva călcărilor democrației interne de partid, care mai sînt frecvente într-o serie de organizații de partid. Trebuie cultivată o curajoasă atitudine autocritică față de greșeli și stimulată critica de jos în interesul întăririi partidului și a statului democrat-popular. Orice încercare de a înăbuși părerile oamenilor muncii și a intimida pe cei care critică, sînt cu desăvîrșire nepermise și trebuiesc sancționate de partid.

Călăuzindu-se de învățătura marxist-leninistă, plenara din august 1953 a cerut organizațiilor de partid să lichideze orice manifestare a cultului personalității.

Membrii de partid și oamenii muncii nemembri ai partidului trebuiesc educați în spiritul devotamentului pentru partid, pentru Comitetul său Central, pentru clasa muncitoare, pentru popor — făuritorul istoriei. Trebuie să spunem cu toată hotărîrea că vom combate orice manifestare a cultului personalității din partea oricui ar veni ea și în orice domeniu s-ar manifesta. Oricine ar fi, oricare ar fi munca de răspundere pe care o are o persoană sau alta nu poate înlocui partidul, nu poate înlocui forța și înțelepciunea colectivă a partidului. Cultul personalității trebuie lichidat cu desăvîrșire, ca incompatibil cu învățătura și ideologia marxist-leninistă.

Problemele economice se află în centrul preocupărilor partidului. Intărirea organizațiilor de partid din fabrici, uzine, mine, exploatări petrolifere, este chezășia succesului în realizarea obiectivelor economice stabilite de plenara din august 1953.

Organizațiile de partid din industrie trebuie să-și concentreze toate forțele asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1954 la toți indicii, exercitînd un permanent control pentru ca să nu poată avea loc nici o abatere de la prevederile planului. Organizațiile de partid trebuie să se afle în fruntea luptei de zi cu zi pentru mărirea producției, ridicarea productivității muncii, deplina folosire a capacității de producție a utilajelor, reducerea prețului de cost al produselor, îmbunătățirea calității lor, severe economii la mijloace bănești, materii prime, micșorarea cheltuielilor administrative — singura cale justă pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Nu poate fi bun membru de partid acel ce manifestă indiferență și nepăsare față de problemele gospodăririi socialiste a întreprinderilor, luptei pentru rentabilitate, asigurării rezervelor necesare de mărfuri, întăririi continue a leului. Trebuie cultivat la fiecare activist și membru de partid, la fiecare activist sindical, la cadrele conducătoare din întreprinderi și aparatul economic, la cadrele de ingineri și tehnicieni interesul pentru studiul aprofundat al problemelor economice.

Documentele plenarei din august 1953 subliniază cu deosebită putere că întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, consolidarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță constituie chezășia succesului în opera de construire a socialismului.

Plenara a cerut organelor și organizațiilor de partid să ia măsuri temeinice în vederea îmbunătățirii activității organizațiilor de partid de la sate și întăririi legăturii partidului cu masele de țărani muncitori. Trebuie spus că multe comitete regionale și comitete raionale de partid nu acordă încă un ajutor calificat concret organizațiilor de partid de la sate, în vederea ridicării nivelului muncii lor, sporirii rolului lor organizator și mobilizator, a combativității lor în lupta împotriva uneltirilor chiaburimii și ale altor dușmani ai țărănimii muncitoare. Organele de partid și aparatul de partid se preocupă în insuficientă măsură de extinderea inițiativelor prețioase ale organizațiilor de partid în domeniul vieții organizatorice, al muncii politice de masă, al luptei pentru aplicarea regulilor agrotehnice, pentru extinderea experienței fruntașilor producției agricole. Nu s-a făcut decît prea puțin pentru organizarea în jurul fiecărei organizații de bază a unui larg activ fără de partid, care să constituie o puternică verigă de legătură între partid și masele țărănimii muncitoare. Nu încape îndoială că un asemenea activ există în fapt în jurul organizațiilor de bază sătești. Deputați și agitatori fără de partid, utemiști, și delegate de femei, țărani colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală, fruntași ai producției agricole, învățători, agronomi, medici, oameni apropiați partidului, cadre cinstite și devotate partidului din aparatul de stat și cooperație, toți aceștia formează o puternică bază de sprijin a organizațiilor de partid. Este necesar ca organizația de partid să se ocupe cu dragoste și atenție de acest activ, să-l educe, să-l antreneze în acțiunile inițiate de partid.

In unele locuri, comitetele regionale și raionale de partid tratează problema activului fără de partid în mod îngust și birocratic, preocupîndu-se mai mult de evidența activului fără de partid, de alcătuirea pentru acest activ a unor planuri pe hîrtie. Acolo însă unde organele de partid s-au ocupat în mod viu și concret de activul fără de partid, acolo acest activ acordă un neprețuit ajutor organizațiilor de bază de la sate în mobilizarea țărănimii muncitoare la executarea lucrărilor agricole, în acțiunea de contractare de vite și de culturi tehnice, pentru îndeplinirea de către țărănimea muncitoare a îndatoririlor către stat, pentru îmbunătățirea schimbului de mărfuri cu orașul, ajută la popularizarea în masa țărănimii a politicii partidului și guvernului, a realizărilor regimului de democrație populară, a luptei pentru pace duse de forțele păcii din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică.

Multe dintre organizațiile de partid nu desfășoară în mod sistematic munca în vederea transformării socialiste a agriculturii. O serie de comitete regionale și raionale de partid nu cunosc situația exactă din satele unde țăranii muncitori se pronunță pentru înființarea de noi gospodării colective sau întovărășiri agricole, nu se preocupă de comitetele de inițiativă, nu se ocupă de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor existente, nu cunosc și nu rezolvă nenumărate probleme pe care le ridică practica construirii gospodăriilor colective și a întovărășirilor agricole. In multe regiuni munca de întărire a sectorului socialist al agriculturii este lăsată să meargă de la sine. Aceasta explică deosebirile izbitoare care există între regiuni cu condiții de muncă asemănătoare.

Astfel, în regiunea Constanța, suprafața ocupată de gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole reprezintă 29,6% din totalul suprafețelor agricole; în regiunea Galați 18,1%, în regiunea Arad 14,5%. In același timp, în regiunea Craiova, gospodăriile colective și întovărășirile agricole ocupă numai 3%, în regiunea Oradea 4,9%, în regiunea Iași 4,1% din totalul suprafețelor agricole. Sînt regiuni, unde în decursul ultimelor luni n-au luat ființă decît cîteva gospodării colective și întovărășiri agricole, cu toate că în aceste regiuni există un număr însemnat de țărani muncitori care își exprimă dorința de a forma gospodării colective și întovărășiri.

In același timp mai continuă să aibe loc cazuri de călcare grosolană a liniei partidului, de nesocotire a liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, de ilegalități cu prilejul comasării pămînturilor etc.

Stațiunile de Mașini și Tractoare încă nu-și îndeplinesc pe de-a întregul rolul lor de pîrghie principală a transformării socialiste a agriculturii. Secțiile politice ale SMT-urilor sînt încadrate cu activiști slab pregătiți și duc o activitate cu totul necorespunzătoare sarcinilor pe care le au.

Pe baza hotărîrilor plenarei din august, partidul și guvernul au luat o serie de măsuri care sporesc cointeresarea materială a țărănimii muncitoare la ridicarea producției agricole vegetale și animale. In fața organizațiilor de partid stă sarcina de a asigura mobilizarea țărănimii muncitoare pentru îndeplinirea în bune condiții a lucrărilor agricole și sporirea producției agricole, îmbunătățirea muncii politico-organizatorice în vederea întăririi continue, pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, a sectorului socialist al agriculturii, consolidarea legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale țărănimii sărace și mijlocașe. Lupta pentru ridicarea continuă a producției agricole vegetale și animale nu este o campanie trecătoare, ci o sarcină permanentă a partidului, unul din elementele fundamentale ale politicii sale economice.

Plenara din august 1953 s-a ocupat în amănunțime de activitatea organizațiilor de partid din aparatul de stat. Acele organizații de partid care au urmat indicațiile plenarei au obținut rezultate bune, contribuind la îmbunătățirea funcționării organelor de stat, la educarea lucrătorilor din aceste organe în spiritul devotamentului pentru cauza poporului muncitor. Toate organizațiile de partid și toți membrii de partid din aparatul de stat trebuie să se călăuzească în activitatea lor de indicațiile plenarei din august 1953, care arată că principala chezășie a întăririi statului democrat-popular și a succesului în munca organelor de stat este controlul efectuat asupra muncii lor de către partid.

Organizațiile de partid sînt datoare să asigure o conducere permanentă a activității organizațiilor sindicale în vederea lichidării deficiențelor constatate de plenara din august 1953 în munca sindicatelor — legătura nesatisfăcătoare cu masele de muncitori și funcționari, munca birocratică, greoaie, a unora dintre organele sindicale, insuficienta grijă pentru nevoile de zi cu zi ale oamenilor muncii.

Organizațiile de partid trebuie să asigure o conducere permanentă a organizațiilor Uniunii Tineretului Muncitor, care au încă foarte serioase slăbiciuni în munca politico-educativă și organizatorică desfășurată în masa de tineri de la întreprinderi, sate, școli.

Plenara din august 1953 a constatat că după demascarea și înlăturarea deviatorilor din conducerea partidului, activitatea organelor de conducere ale partidului s-a îmbunătățit, coeziunea lor s-a întărit.

In perioada ce a trecut de la plenara din august 1953, Biroul Politic a analizat în spirit colectiv în ședințele sale o serie de probleme fundamentale ale politicii partidului și statului, elaborînd măsurile practice necesare și mobilizînd forțele partidului pentru aplicarea acestor măsuri în viață.

Mergînd pe linia trasată în hotărîrile plenarei din august, Biroul Politic consideră că trebuiesc aduse îmbunătățiri organizatorice în funcționarea organelor de conducere ale partidului, pentru a asigura o cît mai bună organizare a activității C.C. și mai multă operativitate în rezolvarea sarcinilor curente.

Art. 33 al statutului partidului nostru, adoptat la Congresul din 1948, stabilește următoarele:

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își constituie: a) un birou politic pentru munca politică și organizatorică; b) un secretariat pentru munca operativă; c) o comisie de control".

Călăuzindu-se de experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și de propria experiență a partidului nostru, plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 a hotărît desființarea Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. înființat în anul 1951 și a cărui existență s-a dovedit a nu fi necesară, precizînd ca de conducerea muncii de partid între plenare să se ocupe Biroul Politic, iar de munca operativă, curentă, de controlul îndeplinirii hotărîrilor partidului și de selecționarea cadrelor — Secretariatul C.C. al P.M.R.

Insă datorită faptului că 4 din cei 5 membri ai Secretariatului C.C. al P.M.R. au munci de răspundere în guvern și că toți secretarii C.C. al P.M.R. sînt în același timp și membri ai Biroului Politic, Secretariatul nu putea cuprinde rezolvarea tuturor problemelor operative ale muncii de partid.

Pentru a se asigura pe deplin rezolvarea operativă a problemelor curente ale muncii de partid, este necesar ca Secretariatul să fie alcătuit din tovarăși liberi de sarcini pe linie de guvern.

Pentru a întări cît mai mult caracterul colectiv al conducerii de către Biroul Politic a muncii partidului, propun plenarei de față renunțarea la funcția de secretar general al C.C. și înființarea funcției de prim-secretar al C.C. al P.M.R.

De asemenea, Biroul Politic propune să se stabilească ca termen definitiv al ținerii Congresului Partidului data de 30 octombrie a.c. pentru ca în lunile ce vin organizațiile de partid să-și poată concentra toate eforturile în vederea realizării obiectivelor puse de partid și guvern în domeniul dezvoltării economiei și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Ședința plenară a C. C. al P.M.R.

din 19 aprilie 1954

In ziua de 19 aprilie a. c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu următoarea ordine de zi:

1. — Mersul aplicării hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 și măsurile în vederea realizării Planului de Stat și a Bugetului de Stat pe 1954.

2. — Unele probleme organizatorice de partid.

La punctul 1 al ordinei de zi, plenara a ascultat dări de seamă prezentate de tovarășii M. Constantinescu, D. Petrescu și Gh. Apostol.

Plenara a aprobat dările de seamă prezentate.

La punctul 2 al ordinei de zi, plenara a ascultat expunerea făcută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Plenara a aprobat expunerea prezentată.

Pe baza acestei expuneri, în scopul întăririi conducerii colective a întregii munci de partid și de stat, al rezolvării operative a problemelor organizatorice de partid, al dezvoltării mai active a întregii vieți de partid, al ridicării de noi cadre în conducerea partidului, plenara a luat următoarele hotărîri:

1. — Secretariatul C.C. al P.M.R. va fi compus din 4 membri care nu ocupă funcțiuni în guvern.

Secretariatul Comitetului Central se va ocupa de munca curentă operativă de partid, activitatea sa fiind îndrumată de Biroul Politic al Comitetului Central.

2. — Se primește propunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej de a se renunța la funcția de secretar general al Comitetului Central și de a se înființa funcția de prim secretar al Comitetului Central.

Plenara a ales pe tov. Gheorghe Apostol în funcția de prim secretar al Comitetului Central, iar pe tovarășii Nicolae Ceaușescu, Mihai Dalea, Ianoș Fazekaș, în funcția de secretari ai Comitetului Central.

Plenara a ales pe tovarășii N. Ceaușescu și Al. Drăghici ca membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

Plenara a cooptat pe membrii supleanți ai C.C. al P.M.R. tovarășii M. Mujic și M. Roșianu și pe tov. I. Fazekaș, ca membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

Plenara a hotărît convocarea la 30 octombrie 1954 a celui de al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

DECRET

privind numirea tovarășului Alexandru Moghioroș în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

Art. unic. — Tovarășul Alexandru Moghioroș se numește în funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954.

DECRET

privind eliberarea tovarășului Gheorghe Apostol din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

Art. unic. — Tovarășul Gheorghe Apostol se eliberează din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Agriculturii și Silviculturii, primind alte însărcinări.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale
GH. MARUSSI

București, 19 aprilie 1954.

Pînză peste plan

De la corespondentul nostru **Ion Burcuș**..

Muncitorii de la țesătoria „Teleorman" din orașul Roșiorii de Vede, luptă pentru a da pînză cît mai multă și de bună calitate.

Roadele activității muncitorilor de la această fabrică textilă sînt din ce în ce mai bune. Planul pe luna martie a fost depășit cu 16,5 la sută. Depășirea planului de muncă este rezultatul aplicării cu pricepere a metodelor avansate de lucru sovietice. Una dintre metodele aplicate este și cea a inginerului sovietic Borodin care constă în scindarea amidonului (folosit la prepararea pastei pentru încleiatul urzelii), cu diverse substanțe chimice. Pasta preparată după metoda inginerului sovietic Borodin a mărit rezistența firelor urzelii în timpul țesutului și le-a asigurat muncitorilor țesătoriei „Teleorman" posibilitatea economisirii unor însemnate cantități de amidon. Prepararea acestei paste e făcută de comunistul Mada Nicolae.

Muncitorii mai aplică în munca lor metodele sovietice, Ciutkih, Covaliov, Antonina Jandarova etc.

Schimbarea sulului la războaiele mecanice se face acum în 35 de minute în loc de 60 cît e planificat, iar prin preluarea mașinilor din mers după metoda Antoninei Jandarova, multe minute prețioase care înainte se pierdeau, acum sînt folosite din plin.

Mult interes și pricepere în aplicarea metodelor sovietice dovedesc utemiștii îndrumați îndeaproape de comuniști și de membrii comitetului organizației de bază U.T.M. în frunte cu Gloabă Vasile, ajutor de maistru.

In luna trecută utemista Olteanu Tudora și-a depășit sarcinile de plan cu 12,2 la sută primind un salariu de 735 lei. Cu 8,1 la sută și-a depășit planul și utemista Manafu Vasilica iar salariul ei pe luna martie a crescut la 739 lei. La fel și utemistele Dache Gheorghița, Iliescu Alexandrina, Lița Dora, Costea Elena, și altele au obținut însemnate depășiri de plan, care au contribuit la creșterea productivității muncii pe întreaga fabrică.

Succesele obținute în cursul lunii trecute, îi însuflețesc pe muncitorii de la țesătoria „Teleorman" din Roșiorii de Vede să muncească pentru a da peste plan, în cinstea zilei de 1 Mai, cît mai mulți metri de pînză. In cinstea acestei zile, au fost reorganizate întrecerile socialiste, iar aplicarea complexului de metode sovietice s-a extins în toată fabrica. Harnicii muncitori textiliști din Roșiori, dau mereu mai multă pînză. In îndeplinirea sarcinilor de plan, utemiștii sînt alături de membrii de partid. Utemista Iliescu Alexandrina a încheiat, cum dealtfel au procedat toți ceilalți muncitori ai fabricii, contract de întrecere socialistă. Ea s-a angajat ca pînă la sfîrșitul lunii aprilie să țeasă 100 metri pînză peste plan, să-și îngrijească mașinile și să nu dea nici un rebut. Angajamente asemănătoare și-a luat și utemista țesătoare Vasilica Manafu. Utemistele se țin de cuvînt. Nu-i zi în care ele să nu țeasă cîțiva metri de pînză peste normă. La 12 aprilie utemista Vasilica Manafu își depășise sarcinile de plan ce i-au revenit în perioada 1—12 aprilie cu 31,2 la sută, Iliescu Alexandrina cu 17,2 la sută, Rădulescu Zoia cu 28,5 la sută, Marin Elena cu 37,4 la sută, Zache Gheorghiță cu 1,9 la sută, Bădescu Marin cu 19,5 la sută etc.

Cu cît se apropie ziua de 1 Mai, cu atît mai mult crește avîntul întrecerii între muncitorii de la țesătoria „Teleorman" din orașul Roșiorii de Vede pentru îndeplinirea angajamentelor lor, pentru depășirea planului de producție.

Viața U. T. M.

Pentru creșterea producției agricole

Pe marginea conferinței organizației raionale U. T. M. — Roșiori de Vede

In raionul Roșiori de Vede regiunea București, majoritatea locuitorilor se ocupă cu agricultura — cu cultura cerealelor, legumelor, cu creșterea vitelor. Agricultura este ramura economică principală a raionului.

Conferința organizației raionale U.T.M. Roșiori de Vede care a avut loc pe la mijlocul lunii martie, a acordat cea mai mare atenție în toate lucrările sale, problemelor dezvoltării agriculturii, ridicării producției la hectar a cerealelor, legumelor, introducerii în toate ramurile agriculturii a metodelor înaintate. In mai mică măsură a dezbătut conferința munca organizațiilor U.T.M. în domeniul creșterii animalelor — lucru care ar fi fost deosebit de necesar, dat fiind importanța acestei ramuri de producție în economia raionului.

De asemenea, conferința a analizat munca organizațiilor U.T.M. din întreprinderile industriale și cooperatiste din raion, felul cum au contribuit utemiștii la ridicarea producției bunurilor de larg consum.

Lucrările conferinței au dovedit hotărîrea utemiștilor și tinerilor din raionul Roșiori de Vede, de a-și închina toate forțele îndeplinirii marilor sarcini trasate de partid și guvern în domeniul dezvoltării agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

PENTRU IMBUNATATIREA ACTIVITAȚII TINERILOR MECANIZATORI

Stațiunile de mașini și tractoare și gospodăriile agricole ale statului, au un rol de cinste în desfășurarea cu succes a luptei pentru introducerea agrotehnicii înaintate și obținerea de recolte bogate la toate culturile agricole. Ele au fost înzestrate de către statul nostru democrat-popular cu tractoare și mașini agricole de o înaltă tehnicitate, pe care numeroși tractoriști, ingineri și tehnicieni din aceste unități le folosesc cu pricepere, ajutînd țărănimea muncitoare să obțină recolte bogate. Țăranii colectiviști și întovărășiți din raionul Roșiori de Vede, care și-au lucrat pămîntul cu ajutorul S.M.T.-urilor, au obținut recolte sporite la hectar, convingîndu-se odată mai mult de superioritatea agriculturii mecanizate.

Atît în darea de seamă a comitetului raional U.T.M., cît și în cadrul discuțiilor, s-a acordat o mare atenție muncii organizațiilor U.T.M. în rîndul tinerilor mecanizatori. In raionul Roșiori de Vede, majoritatea tractoriștilor și lucrătorilor din S.M.T. și G.A.S. sînt tineri. Anul trecut tinerii mecanizatori au obținut succese însemnate în sporirea producției agricole la hectar, majoritatea lor efectuînd muncă de bună calitate. In S.M.T.-uri și G.A.S.-uri au fost organizate 25 brigăzi utemiste, numeroși tineri au fost antrenați în întrecerea socialistă.

Organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, au obținut succese însemnate și în campania de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole. Astfel, a fost organizat reparatul pe ansamble și subansamble de organe și piese terminîndu-se la timp repararea semănătoarelor, plugurilor și a unui număr de 87 tractoare. In același timp au fost realizate însemnate economii.

Pentru folosirea cît mai completă a capacității de lucru a mașinilor și tractoarelor — a arătat darea de seamă — numeroși utemiști au dat dovadă de inițiativă, aplicînd noi metode de muncă, folosind bogata experiență a mecanizatorilor sovietici. Astfel, peste 70 utemiști și tineri din S.M.T. și G.A.S. au lucrat în campania de toamnă după metoda graficului orar, iar în campania de reparații din iarna aceasta, peste 130 de utemiști și tineri au lucrat după metoda de reparații pe ansamble.

Anul trecut tinerii mecanizatori de la G.A.S. „Dumitru Marinescu", în frunte cu utemistul Simion Dumitru, au inițiat aplicarea celui de al patrulea brăzdar la plugul „Ilie Pintilie". La S. M. T. Odobeasca, brigada utemistă condusă de Dinu Emil, prin mai buna organizare a muncii și prin folosirea metodei sovietice a graficului orar, a realizat în campania de toamnă 488 hantri în loc de 275 cît era planificat.

Cu toate succesele obținute, la care a contribuit fără îndoială și comitetul raional — în activitatea tinerilor mecanizatori există încă lipsuri mari. Unul din meritele cele mai mari ale conferinței este acela că a scos la iveală cu curaj, în spirit critic și autocritic, aceste lipsuri.

Comitetul raional — s-a arătat la conferință — nu s-a simțit suficient răspunzător pentru munca tinerilor mecanizatori. Cu toate că în diferite ședințe s-a vorbit mult despre aceasta, practic s-a făcut foarte puțin pentru întărirea muncii politico-educative în rîndul tinerilor muncitori din aceste unități socialiste ale agriculturii. Conferința a criticat aspru atitudinea indiferentă a comitetului raional U.T.M. față de munca organizației U.T.M. de la S.M.T. Miroși, față de munca și viața tinerilor de aici.

„In campania de toamnă noi nu am îndeplinit planul de producție — a arătat delegatul Nicolai Irian de la S.M.T. Miroși. Din cauza reparațiilor superficiale, din cauza neatenției sectorului mecanic, multe tractoare s-au defectat în timpul campaniei. Aceasta a făcut ca la muncile agricole de toamnă să lucreze efectiv doar 50 la sută din tractoare".

Ținînd cont că la S.M.T. Miroși majoritatea muncitorilor sînt tineri, se pune în mod firesc întrebarea: ce a făcut organizația U.T.M. de aici, ce a făcut secția politică? Din nefericire, tov. Irian n-a arătat aceasta; el n-a vorbit nici despre propria lui activitate, ca șef adjunct al secției politice cu munca de U.T.M.

Delegații au criticat comitetul raional pentru că nu s-a îngrijit de popularizarea și extinderea inițiativelor tinerilor mecanizatori. Astfel, valoroasa inițiativă a tinerilor mecanizatori de la G.A.S. „Dumitru Marinescu", care s-a bucurat de un larg răsunet în multe S.M.T.-uri și G.A.S.-uri din întreaga țară, n-a fost extinsă în rîndul tinerilor mecanizatori din raion.

„Comitetul raional — a arătat delegatul Ion Teleasă — nu s-a îngrijit suficient de educarea tinerilor tractoriști în spiritul disciplinei în muncă, a grijii pentru avutul obștesc. Tov. Gheorghe Ion, activist al comitetului raional, a stat 3 zile la S.M.T. Odobeasca, dar n-a luat nici o măsură pentru întărirea muncii educative în rîndul tinerilor tractoriști".

Delegații au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii tinerilor mecanizatori ca: extinderea metodelor înaintate și a experienței tractoriștilor fruntași, organizarea de posturi utemiste de control, ținerea de conferințe științifice și educative pentru tineri etc.

Hotărîrea adoptată de conferință obligă noul comitet raional să îmbunătățească neîncetat munca organizațiilor U.T.M. din S.M.T. și G.A.S., să întărească educația comunistă a tinerilor mecanizatori, să ridice neîncetat spiritul lor de vigilență pentru demascarea oricăror uneltiri ale dușmanului de clasă. Terminarea la timp a reparațiilor, efectuarea în bune condițiuni a muncilor agricole de primăvară — trebuie să stea în centrul atenției comitetului raional.

TOATE FORȚELE PENTRU SUCCESUL MUNCILOR AGRICOLE DE PRIMAVARA

Conferința s-a desfășurat într-un moment cînd pregătirile pentru campania agricolă de primăvară erau în plină desfășurare în toate satele raionului. De aceea pregătirile pentru muncile agricole de primăvară au constituit obiectul unor discuții vii și interesante la conferința raională.

Darea de seamă și discuțiile au scos în evidență succesele obținute de utemiștii și tinerii de la sate în ridicarea producției agricole, în răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate. In toamna anului trecut, organizațiile U.T.M. au patronat 126 centre pentru selecționarea și tratarea semințelor; tinerii din sectorul socialist al agriculturii au împrăștiat pe ogoare peste 9000 kg. îngrășăminte, iar în sectorul particular au fost cărate pe ogoare peste 230 care de bălegar. De asemenea, în mai multe sate tinerii au contribuit la confecționarea parazăpezilor.

Comitetul raional a organizat în perioada la care se referă darea de seamă 64 conferințe agrozootehnice pentru tineret. Expoziția agricolă organizată de sfatul popular regional București, a fost vizitată de 1500 tineri.

Conferința a constatat totuși, că aportul utemiștilor și tinerilor la ridicarea producției agricole, la răspîndirea științei agrotehnice, nu a fost la înălțimea sarcinilor trasate de partid. Cu toate că Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la pregătirea și executarea muncilor agricole de primăvară a fost prelucrată în majoritatea organizațiilor U.T.M. de la sate, în unele organizații de bază s-a făcut, în mod practic, foarte puțin pentru traducerea în viață a prevederilor ei. In comunele Broșteanca și Drăgănești, de pildă, gunoiul de grajd în loc să fie folosit ca îngrășămînt, este ars sau aruncat la marginea satului. Organizațiile U.T.M. n-au combătut cu tărie obiceiul dăunător al rărițatului, care provoacă pierderi însemnate de recoltă.

Cauza acestor neajunsuri, după cum au subliniat mai mulți delegați, trebuie căutată în slăbiciunile muncii politico-educative în rîndul tinerilor țărani muncitori, și mai ales în rîndurile tinerilor cu gospodării individuale. Deși în raion țăranii muncitori cu gospodării individuale produc cea mai mare cantitate de cereale marfă, comitetul raional a subapreciat importanța muncii politice în rîndul tinerilor țărani cu gospodării mici și mijlocii.

Delegatul Dumitru Lucius a vorbit despre necesitatea îmbunătățirii propagandei agricole. „Grupul de referenți al comitetului raional — a arătat el — duce o muncă formală, activitatea lui trebuie îmbunătățită. Tineretul sătesc are nevoie de conferințe mai multe și de calitate mai bună despre metodele înaintate de cultivare a pămîntului și creșterea vitelor, despre schimbul de mărfuri între oraș și sat, despre importanța predării cotelor către stat, precum și despre importanța achizițiilor și contractărilor".

Numeroși delegați, printre care Pădurariu Marin, din comuna Tecuci, Crăciun Gheorghe din comuna Belitori s-au angajat, în numele utemiștilor care i-au delegat, să lupte pentru aplicarea pe scară cît mai largă a metodei însămînțării porumbului, cartofului, floarei soarelui în cuiburi așezate în pătrat, cerînd totodată ca tehnicienii agricoli să vină mai des în satele lor, să ajute țăranilor muncitori cu gospodării individuale la aplicarea metodelor științifice de lucrare a pămîntului.

Conferința a cerut noului comitet raional și organizațiilor U.T.M. din raion să fie în primele rînduri în lupta pentru succesul muncilor agricole de primăvară, pentru recolte bogate, să fie la înălțimea sarcinilor trasate de partid.

MAI APROAPE DE ORGANIZAȚIILE DE BAZA

Numeroși delegați s-au ocupat de stilul în muncă al comitetului raional U.T.M. In ultima vreme — s-a arătat la conferință — a crescut spiritul colectiv în munca comitetului raional, s-a întărit legătura lui cu masele tineretului.

Cu toate acestea comitetul raional n-a acordat ajutorul necesar organizațiilor de bază și mai ales a celor din sectorul individual al agriculturii, din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri. In unele organizații de bază mai îndepărtate, activiștii comitetului raional se deplasau rar, cu toate că aceste organizații se descurcau greu în unele probleme și aveau nevoie de sprijinul lor.

Conferința a criticat cu tărie formalismul în munca comitetului raional și al activiștilor lui. Delegații Coman Nicolae și Petre Ioan au arătat că unii activiști se ocupă pe teren de treburi mărunte, se interesează doar de stringerea cotizațiilor și întocmirea planurilor de muncă și scapă din vedere munca cu oamenii, educarea comunistă a utemiștilor și tinerilor, antrenarea lor în lupta pentru creșterea producției agricole. Cauza muncii înguste a acestor activiști este nivelul lor politic și ideologic scăzut, cît și faptul că nu cunosc temeinic problemele agriculturii.

Tovarășul Florea Ioan, prim secretar al comitetului raional U.T.M. ca și ceilalți membri ai biroului raional — s-a arătat la conferință — merg foarte rar pe teren, în organizațiile de bază sătești, ascunzîndu-se sub paravanul „lipsei de timp".

Hotărîrea adoptată de conferință obligă noul comitet raional care a fost ales să-și întărească, mai ales acum, în campania de primăvară, legăturile cu organizațiile de bază, cu masele tineretului sătesc, să ridice nivelul cunoștințelor, mai ales în domeniul agriculturii, al activiștilor comitetului raional, să educe pe utemiști și pe tinerii țărani muncitori în spiritul unei înalte vigilențe revoluționare.

Conferința a cerut organizațiilor de bază U.T.M. ca sub conducerea organizațiilor de partid, să lupte pentru traducerea în viață a politicii partidului — politica bunăstării și fericirii poporului.

ȘT. NECAȘIȚCHI

Prima lecție

Neuitate vor rămîne aceste clipe pentru mulți dintre noi. Rodica Asandei le-a așteptat cu viu interes, cu emoție, cu nerăbdare. Și iată, au sosit: sînt zilele de practică pedagogică. Inceputul drumului nostru — viitori profesori de Limba romînă.

Incă de pe băncile liceului din Tg. Ocna, Rodica Asandei iubea și prețuia poeziile lui Eminescu, basmele lui Creangă, piesele lui Caragiale.

A primit sprijinul profesoarei ei, a citit multă literatură, și-a făcut însemnări. Visa de pe atunci să predea, să asculte și să pună note, întocmai ca profesoara ei.

S-a hotărît să lucreze cu omul, cu sufletul lui, să-l lumineze cu adevărul cărții. Cu trei ani în urmă a venit la Facultatea de filologie din București. Aci a găsit sprijin în colegi și asistenți, în profesori.

Răstimpul acesta a fost rodnic pentru visul ei. Psihologia a ajutat-o să înțeleagă cum trebuie cizelat sufletul oamenilor. Pedagogia a învățat-o să fie răbdătoare, perseverentă în procesul de educare a caracterului omului.

Metodica i-a luminat căile de lucru, de apropiere față de elev în munca de zi cu zi.

In ultimul timp Rodica Asandei a fost într-o continuă frămîntare. Ore întregi stătea în bibliotecă studiind fără întrerupere. Și era firesc: se pregătea doar pentru o zi însemnată din viața ei: pentru ziua cînd va fi „profesoară" și va preda elevilor despre Alecu Russo.

Un zîmbet îi rătăcește pe buze și ochii i se înflăcărează de bucurie: mîine, apreciază cunoștințele elevilor, pune note. „mîine începe adevărata ei viață. — așa gîndea în clipa în care cobora de la bibliotecă.

In holul facultății, un grup de studenți făcuseră cerc în jurul tovarășului profesor Bădulescu, de la Centrul școlar al liceelor de băieți nr. 4—13 din București.

Fața i s-a luminat deîndată ce a întîlnit privirile profesorului care parcă o îndemna: apropie-te! A intrat în cercul colegilor ei.

Pe fiecare îl interesează cum se alcătuiește planul de lecție, cum se pun întrebările, cum se fixează cunoștințele.

Răspunsurile date de profesor lămuresc toate problemele ridicate de Ionescu Suzeta, Calotă Ion, Simionescu Mircea și toți ceilalți.

Rodica Asandei are mai multe lucruri de întrebat, ea rămîne mai la urmă. In caietul pe care e scris „Practica pedagogică" își notează rînd pe rînd despre alcătuirea planului, a întrebărilor, a materialului exemplificativ.

★

Aplecată peste masa plină de cărți și caiete de hîrtii pe care se îngrămădesc însemnări, Rodica Asandei întocmește planul lecției: „Alecu Russo și problemele limbii literare". Ea va vorbi „elevilor ei" despre dragostea lui Russo față de tradiția orală a neamului nostru, cuprinsă în cîntece vechi, doine și balade, hore și strigături.

„Ce este literatura — se întreabă Russo — de nu chiar expresia vieții unei nații?".

In opera lui Russo a găsit totdeauna ceva nou, înnoitor. De aceea zîmbește asupra fiecărei idei pe care și-o trece în plan, vrea să predea pe Russo în tot ce are el mai luminos, mai progresist.

Limbile ceasornicului tot urcă și urcă. In sala de lectură a căminului, Rodica Asandei a rămas singură. Nu știe de ce, dar i-a venit în minte chipul profesoarei ei, care a crescut ingineri, medici, profesori. Ea va izbuti?

„Da, voi izbuti". Rodica e plină de încredere.

★

S-a trezit mai devreme ca deobicei. Pregătirea pentru plecare e simplă: te speli, te îmbraci și gata. Pregătirea pentru lecție e mult mai grea: nerăbdarea și curiozitatea îți măresc pașii, emoția și sfiala ți-i împiedică.

Sosește la liceu ca un micuț care pornește prima dată la școală: ești cea dintîi? Nu, te înșeli. Din cancelarie te întîmpină tov. Bădulescu cu același îndemn în priviri: apropie-te! Iți cercetează planul, zîmbește, îți strînge mîna.

Soneria cheamă la ore. Cu catalogul într-o mînă, cu planul în cealaltă, urci scările însoțită de colegii tăi și de profesor.

Inima îți bate mai tare, în clipa cînd deschizi ușa clasei. Faci prezența, rămîi pe gînduri o clipă. Dar de ce? Privești în ochii elevilor tăi și ei îți spun parcă: „nu te sfii" și în minte îți sună, ca un sunet clar și încurajator: prima lecție! Curaj!

— „Incepem, tovarăși... Ce-ați pregătit pentru azi?"

VICTOR VIȘINESCU
student în anul III
Facultatea de filologie
București

130 de ani de la moartea lui Byron

Și morții s-au trezit — iar eu să dorm?
Să mă tîrăsc, cînd omenirea toată
E-n luptă cu tiranii? — Cînd recolta
E coaptă, eu să șovăi? — Niciodată.
Nu dorm — sînt treaz și-n fiecare zi,
O goarnă îmi răsună în ureche.
Ecoul ei în inimă răspunde.

(Byron: Jurnal din Chefalonia)

Intr-adevăr goarna prin care răsuna ecoul frămîntărilor sociale puternice ale secolului XVIII în Anglia industrială, a dat vigoare creației unor poeți ca Shelley și Byron. Forța socială care începea să se afirme — proletariatul — scotea la iveală șubrezenia edificiului burghezo-aristocratic al Angliei din acea vreme, putreziciunea societății.

George Noel Gordon Byron s-a născut la Londra în anul 1788. Descendent al unei familii de nobili scăpătați, își face debutul ca poet înnoitor. Insuflețit de hotărîrea de a sparge tiparele poeziei conformiste a scriitorilor din slujba claselor stăpînitoare. „Chiar dacă rămîn singur, nu-mi voi vinde libertatea de gîndire nici chiar pentru un tron" spunea el. La 19 ani publică prima culegere de versuri „Ceasuri de lenevie", atacată puternic de cercurile conservatoare. Byron le răspunde acestora prin puternica satiră „Barzi englezi și critici scoțieni", o vehementă critică la adresa reprezentanților reacționari ai curentului literar romantic, din Anglia.

Lupta împotriva reacțiunii atît pe tărîm politic cît și literar străbate toată opera lui Byron. Odată cu poezia lui Byron pătrund în romantismul englez teme cu totul noi pentru acea vreme și un puternic suflu satiric. El însuși scrie: „Neghiobii îmi vor folosi de temă, satira să-mi fie cîntecul".

După călătoria întreprinsă în sudul Europei și în Orient, în anul 1812 scrie primele 2 cînturi din „Childe Harold". In acest amplu poem apare chipul proscrisului, al romanticului neînțeles care, incapabil să se adapteze vieții contemporane ce-l nemulțumește, se adresează trecutului pe care-l preamărește. Poemele următoare: „Ghiaurul", „Corsarul", „Lara", conturează acel erou byronian care urăște puternic societatea existentă atunci, care singur, revoltat, scîrbit de lumea meschină ce-l înconjura, vede singura posibilitate de salvare numai prin anarhism. Această poziție protestatară în fața realităților lumii contemporane ca și limitele ei — pesimismul și anarhismul — își găsesc izvoarele în contradicțiile crescînde care zdruncinau Anglia în timpul lui Byron.

Izgonit de nobilii Angliei care nu reușiseră să-l atragă prin lingușiri și aplauze, după unele peregrinări prin Elveția, Byron se stabilește în Italia unde cunoaște mișcarea burghezo-revoluționară și îndeosebi grupul carbonarilor. Acest fapt constituie un moment deosebit de important în viața și opera lui Byron, marcînd trecerea de la individualism înspre participarea la luptă socială.

In această perioadă el scrie amplul său poem „Don Juan" adevărată epopee a timpului în care, cu un sarcasm și patos deosebit, Byron a satirizat felurite aspecte ale proastei organizări sociale.

Condamnînd cu violență monarhia și războaiele de cucerire, tribun înflăcărat al libertății și apărător al războaielor de eliberare a popoarelor, Byron a luat el însuși parte la lupta Greciei pentru independență, dîndu-și viața în aceste lupte acum 130 de ani, la 19 aprilie 1824.

Reacțiunea din trecut și de azi din Anglia a încercat să nege valoarea operei marelui poet romantic revoluționar Byron care, cu pasiunea sa înflăcărată și satira sa amară la adresa societății, era citit mai ales de muncitori, după cum scrie Engels. Numai acolo unde cultura a devenit un bun al poporului dornic de a cunoaște din ce în ce mai bine tezaurul cultural al omenirii progresiste, operele unor poeți ca Byron cunosc o însemnată popularitate, ei sînt îndrăgiți de tînăra generație.

PROFEȚIA LUI DANTE

(Fragment)

Da, va veni un timp al frumuseții
Și geniul țării mele va răzbi
— Un cedru -nalt pe care-l văd drumeții
Din depărtări, în zările pustii
Și-a cărui fragedă mireasmă umple
Văzduhul. Din războaie sîngeroase
Se vor opri monarhii să contemple
Statuile și pînzele frumoase
Iar cei ce sfarm-a lumii frumusețe
Se vor speria de forța ce-o distrug.

Acel ce-nchină opere mărețe
Tiranilor — se nărue sub jug.
E pîngărită arta ce slăvește
Pe sarbezii pontifi, ce se servesc
De geniu ca de-o vită ce muncește
Vînzînd pe bani un suflet omenesc
Cei ce slujesc poporul nu-s bogați,
Insă sînt liberi, pe cînd șambelanii
Monarhilor, sînt robi, bine-mbrăcați
Ce tremură cînd poruncesc tiranii.

„GHIAURUL"

(Fragment)

Patria celor bravi — pămînt
Al libertății și mormînt
Al gloriei. Din lăcașul sfînt
Al marilor eroi — acum
A mai rămas doar praf și scrum?
Hei, sclavilor mărunți și lași
Nu-i Termopile-acest oraș?
Aceste ape prea albastre
Din jurul stîrvurilor voastre,
Aceste țărmuri și lumina,
Nu-s oare de la Salamina?
Sculați-vă și faceți iară
Din Grecia pentru greci o țară.
Din a strămoșilor cenușe
Luați scînteia legendară,
Să cadă lanțuri și cătușe!

Cel care-n luptă va pieri
Numele lui va îngrozi
Pe toți tiranii și va fi
Pentru urmașii lui — nădejdea
Să-nfrunte focul și primejdia
Decît să îngenunche-n tină.

Căci lupta pentru libertate
Nu încetează niciodată.
E-un adevăr pe care-l spune
Istoria Greciei străbune

In timp ce regii au durat
O piramidă fără nume,
Eroii tăi au înălțat
Un monument nemuritor:
Munții înalți ai țării lor.

Pe un drum bun

La gospodărie am ajuns pe înserat. Mugurii liliacului de lîngă cerdac îs gata să plesnească și dinspre cîmp vîntul de primăvară aduce cu el mireasma pămîntului reavăn.

— Tovarășul președinte îi dus pînă la stînă. Is bolnavi cîțiva miei și vrea să-i vadă, îmi spune o fată ce-și căta de treabă printr-un registru cît toate zilele. Se vedea că mîna ei nu prea-i deprinsă cu tocul. Literele ieșeau de sub peniță unele mai mici, altele mai mari. Mai tîrziu, spre sfîrșitul șederii mele în mijlocul colectiviștilor, am aflat că tînăra aceasta care-l ajută pe socotitor, îi mai îndemînatică la lucrul cîmpului decît la treburile de birou, dar că se străduie să le facă pe amîndouă, la fel de bine.

— Pînă vine tovarășul Obiș, uitați-vă prin albumul nostru. Să vi-l dau?

N-am apucat să răspund că tovarășa de la gospodărie — tot mai tîrziu am aflat că o chiamă Erji — mi-a și așezat pe masă un album cu scoarțele roșii, de pînză.

Puține file are albumul acesta... Poate douăzeci, poate chiar mai puține. Dar fiecare fotografie îi o părticică din viața nouă a oamenilor din satul acesta de lîngă graniță, fiecare îi povestea greutăților și a bucuriilor celor care în urmă cu cinci ani au pornit pe un drum nou. Atunci, în august 1949, 45 de familii de țărani muncitori și-au strîns laolaltă pămîntul, hotărîți să rupă pentru totdeauna cu nevoile și să-și așeze un trai mai bun.

Se-ntunecase. Am căutat din priviri locul unde poți întîlni deobicei lampa de gaz. Lipsea. Am întrebat-o pe tovarășa care-și vedea de treabă la registru. A rîs și observîndu-mi mirarea spuse fără să-și ridice privirea de pe file:

— Comutatorul e lîngă ușă.

In încăpere se revărsă lumina plăcută a becului electric. Prin fereastra largă, se zăreau strălucind pe ulițele satului, ca niște licurici în noapte, zeci de becuri.

— Avem uzina gospodăriei. Am făcut-o acum doi ani. Ii chiar peste drum... Dacă vreți să o vedeți...

Simțeam din spusele fetei bucuria pentru această realizare cu care se pot mîndri pe drept cuvînt colectiviștii din Berveni.

Am continuat să răsfoiesc albumul.

In cameră intră un om voinic, cu o scurtă de lînă așa cum se poartă prin partea locului și întinzîndu-mi mîna spuse:

— Bucuroși de oaspeți. Eu îs președintele. Obiș mă cheamă.

Privindu-l, mi-am amintit că l-am întîlnit figura pe una din paginile albumului. Este unul dintre cei cinci comuniști care au pus umărul la înființarea gospodăriei.

— Acum e vremea cînd nu prea stăm la birou, continuă președintele. Am început arăturile și însămînțările și sînt cam multe de făcut.

LA GRAJDUL CEL NOU

La marginea satului, pe un fost imaș, colectiviștii au zidit în urmă cu doi ani un grajd cum puține sînt în regiune. Are mai mult de 100 de metri lungime, cu lumină electrică, pardosit cu cărămidă. Intr-un cuvînt, un grajd model.

— Aici n-avem tot efectivul de bovine. Multe sînt la brigăzile de cîmp, spune Dușțință Gheorghe, unul dintre cei mai pricepuți îngrijitori de viței.

In jurul său, cei patru viței de curînd născuți zburdă fără astîmpăr. Tovarășul Dușțință îi mîngîie cu dragoste pe botul umed și scoate din buzunar cîteva bucățele de zahăr.

— Cîte vaci aveți acum?

— Păi... stai să vedem...

Se gîndi o clipă și îmi răspunse:

— 62 dintre care 14 sînt de rasă Zimmenthal. Le-am cumpărat în iarnă din Regiunea Autonomă Maghiară. Mai avem 54 boi de muncă, doi tauri și 39 de viței de diferite vîrste.

Dinspre ușă se ivi un om îmbrăcat în halat alb. Pe cap, purta o bonetă de asemenea albă. Brigadierul Veinberger Vasile se apropie de viței, privi dacă locul e curat, dacă li s-a dat hrană, apoi continuă vizita.

— Mai trebuie încă nutreț pentru vacile care o să nască, îi spuse șefului de grajd Kuhn Francisc. E nevoie și de supliment acum.

La jumătatea cealaltă a grajdului caii de rasă așteaptă și ei hrana. Aici nu au fost adăpostiți decît mînjii, iepele care vor naște în curînd și caii de rasă. Ceilalți cai au fost repartizați brigăzilor.

— In total, gospodăria noastră are 146 de cai, spune președintele. Patru armăsari i-am contractat de curînd și am primit pentru ei 16 mii lei. Pînă în toamnă ajungem la 161 de cai.

Apoi, ca și cînd ar fi vrut să-mi destăinuiască cine știe ce secret, președintele adăugă:

— In cifra asta toți caii noștri o să fie de sînge pur. Pe ceilalți îi vindem.

— Vrei să vezi cea mai frumoasă vacă a gospodăriei? întreabă cu mîndrie președintele.

Și fără să mai aștepte răspunsul pornește spre colțul unde îngrijitorul fruntaș Bene Ludovic se îndeletnicea cu mulsul vacii.

— Gyongyosi i-am pus numele. Dă anual 5.000 de litri de lapte.

Dar nu numai Gyongyosi dă o asemenea producție de lapte. Și celelalte vaci de rasă fiind bine îngrijite și avînd o rație de furaje științific întocmită, dau din ce în ce mai mult lapte.

— Folosiți vreo metodă pentru creșterea producției de lapte?

Cel care răspunse era brigadierul.

— De cînd îngrijitorii se ocupă și de mulsul vacilor, munca s-a îmbunătățit. Zilele-muncă sînt socotite în raport cu cantitatea de lapte obținută și cu numărul de viței. Deci, fiecare este deopotrivă interesat de îngrijirea animalelor de care se ocupă. In afară de aceasta, vacile sînt plimbate zilnic, li se dă hrană suficientă și li se face masajul ugerului.

Nu toți îngrijitorii însă au aceeași preocupare pentru îngrijirea în bune condițiuni a vacilor. De pildă, Ciomai Ludovic, cînd îl cauți se plimbă iar apoi se justifică:

— Că doar n-o să le dădăcesc toată ziua. Vaca-i vacă. Dă lapte atîta cît poate. Ce pot să-i fac eu?

Dar ceilalți îngrijitori și în primul rînd Steinbinder Carol, care-i membru de partid, i-au arătat prin exemple că n-are dreptate.

— Adică de ce vacile pe care le țesălăm și le curățăm noi, pot să dea lapte mai mult și vacile pe care le îngrijești tu, nu?

Azi așa, mîine așa, pînă cînd s-a cam luat Ciomai cu gîndurile și s-a pus pe treabă.

Anul acesta, colectiviștii din Berveni vor mai construi încă un grajd, pentru că cel care îl avem a devenit neîncăpător. Dealtfel, numărul bovinelor va spori la 165 chiar în toamnă, iar în anul care vine, planul de investiții prevede sporirea numărului de vaci de rasă.

— Noi valorificăm prin cooperativă laptele și produsele obținute. Avem instalații speciale pentru producerea untului și a brînzei. Numai în luna ianuarie și februarie am valorificat peste 3500 kg. lapte, spune președintele. Asta înseamnă venit, nu glumă.

UNUL DINTRE CEI MULȚI

Cînd l-am cunoscut pe tovarășul Tasi Arpad, îngrijitor la grajdul de porci, tovarășul Obiș a ținut să precizeze:

— Dacă v-ați uitat prin album nu se poate să nu-l fi văzut și pe Arpad fotografiat așa cum trăia el înainte cu familia sa. Era cel mai sărac om din sat. Numai el știe cum hrănea pe cei șapte copii ai săi.

— Avem aici 324 de porci de rasa York — povestește Tasi Arpad. Anul trecut am vîndut 1024 purcei. Anul acesta, numărul purceilor născuți pînă acum e mare. Sînt încă vreo 10 scroafe care trebuie să fete așa că pînă la sfîrșitul anului, numărul porcilor o să sporească.

Datorită muncii depuse, numărul porcinelor este în continuă creștere. Ca o urmare a acestui lucru, anul acesta vor fi vînduți 340 de purcei și s-au făcut contracte pentru trei porci grași, care vor fi valorificați prin cooperativă.

Astăzi, viața lui Tasi Arpad nu mai este cea din trecut. Prin munca sa și a familiei sale, a scăpat de sărăcie, de lipsuri. Alături de alți 35 colectiviști, Tasi Arpad și-a construit casă nouă, și-a cumpărat haine pentru el și pentru cei șapte copii, iar de pe masa lui nu lipsește niciodată hrana consistentă.

In toamnă, Tasi a tăiat trei porci — proprietatea sa — și a vîndut pe piață și prin cooperativa din comună, grăsime și carne.

Au trecut doar cinci ani de la înființarea gospodăriei colective, dar cîte nu s-au schimbat în viața lui Tasi ca și în viața tuturor colectiviștilor din Berveni.

TINARUL OIER ȘI PROFESORUL SAU

In drum spre stîna gospodăriei, tovarășul Fodor povestea fapte din viața de pînă acum a colectiviștilor din Berveni.

Ne-am trezit deodată în fața staulului în care stăteau sute de oi. In mijloc, berbecii cu coarnele arcuite, privesc cu ochii lor mari și blînzi spre țarcul de unde se aude behăitul mieilor.

Un băiețandru așeza tocmai paie uscate pe locul unde mieluții cu botul umed se zbenguiau în voie.

— Ești de mult oier? îl întreb curios.

— De doi ani numai, răspunde Covaci Ferencz. Incă nu-s oier. Baciul Toth mă învață să știu și eu cum să le îngrijesc.

Și Covaci Ferencz, începe să povestească plin de grijă ca nu cumva să uite vreun amănunt despre baciul Toth și cum începe să se deprindă el cu oieritul.

— Mi-e tare drag aici. La început vă spun drept, îmi era greu. Acum însă, mă descurc din ce în ce mai bine. Cu toate că nu-i treabă ușoară să ai grijă de 375 de oi. Și încă ce oi... Toate îs merinos.

— Carte știi?

— Cum să nu știu? Doar n-o să fiu tocmai eu analfabet cînd în sat la noi au învățat să scrie și să citească și colectiviștii bătrîni, răspunse oarecum supărat tînărul oier.

Undeva, într-un colț al stînei, se vedeau cîteva broșuri, cu copertile colorate.

— Ar fi foarte bine, continuă să vorbească Ferencz, dacă tovarășul zootehnician, ne-ar aduce și nouă pe aici cărți în care să scrie cum putem îngriji și mai bine oile.

De fapt, zootehnicianul gospodăriei nu prea a acordat atenția cuvenită ridicării calificării profesionale a celor care lucrează în brigăzile de la animale. Despre lipsa aceasta știe și președintele și alți tovarăși, dar n-au luat încă nici o măsură.

— Ați venit să ne vedeți turma? ne întreabă zîmbind bătrînul Toth Iuliu.

El este baciul colectivei. E un om trecut de 60 de ani, cu părul nins.

— Ești mulțumit cu viața pe care o duci? l-am întrebat.

Moșul mă privi pe sub sprîncenele stufoase și fără să stea o clipă pe gînduri răspunse:

— E ca și cînd l-ai întreba pe unul scăpat de la înec dacă îi dragă viața. Nici nu m-am gîndit vreodată că o să ajung să trăiesc așa ca astăzi. Iacă, să-ți spun numai ce am luat eu anul trecut și o să mă înțelegi. In toamnă, cînd s-au împărțit veniturile am primit 2100 kg. grîu, 3000 kg cartofi, 2600 kg. porumb, zahăr, haine, cînepă și aproape 1500 lei...

Că moș Toth a îndrăgit turma colectivei aceasta este bine dovedit de un fapt destul de semnificativ. Era pe timpul gerului și al viscolului care a bîntuit cu furie în toată țara. 100 de oi trebuiau să fete. Nopți de-a rîndul, baciul Toth și ajutorul său Ferencz au veghiat ca nu cumva mieii să înghețe. Micile vietăți care abia se țineau pe picioare au fost înfășurate în paie și duse la loc călduros. Nici unul dintre cei 100 de miei nu a murit și acum cei doi oieri îi privesc cu drag cum zburdă peste cîmpul în care a dat colțul ierbii.

Tovarășul Obiș, președintele, se simți dator să spună:

— Anul acesta o să sporim numărul oilor la 427. Lîna o contractăm și obținem venituri frumoase de pe urma ei. Nu mai departe de cît anul trecut am avut un cîștig de 65.000 lei. Și lîna de merinos e de cea mai bună calitate.

...Mai au colectiviștii din Berveni și alte ferme. De unde la început, la înființare, gospodăria lor colectivă n-avea nici o găină, acum sînt 116 găini de rasa Rode Island și 74 curci. Este prevăzut în planul de dezvoltare al fermei de păsări cumpărarea de pui, astfel ca pînă la anul, numărul păsărilor să sporească la 260. De asemenea sînt 50 de familii de stupi — în curînd vor fi 75, — precum și peste 100 de iepuri de casă.

...Gospodăria agricolă colectivă „Inainte" din comuna Berveni, raionul Carei, este o gospodărie fruntașă. Anul trecut, ea a obținut în urma vînzării produselor un venit în valoare de 1.094 000 lei. Pe zi ce trece, în satul acesta oropsit odinioară și exploatat crunt de moșieri și chiaburi, crește bunăstarea și belșugul. In casele tot mai multor colectiviști poți găsi aparate de radio, mobilă nouă, în ogradă, fiecare are cîte doi trei porci, zeci de păsări și o vacă pentru lapte.

Dar oamenii noi de la Berveni prețuiesc mai mult decît orice dezvoltarea gospodăriei lor, a gospodăriei care a făcut ca viața să le fie mai frumoasă. Fiecare se simte legat direct de toate problemele care se ivesc în legătură cu creșterea avutului colectiv.

— Să mai cumpărăm vite de rasă, așa cum spune legea, se aud tot mai multe glasuri de colectiviști.

— Să extindem metodele avansate sovietice la cultura porumbului și a cartofului, spun brigadierii de la brigăzile de cîmp.

Și pe bună dreptate cer ei acest lucru. Anul trecut de pildă, folosind metoda sovietică Iutkina, la cultura cartofului, s-a obținut o recoltă de 40 000 kg. la hectar, față de 18.000 cît se obținea înainte.

— Să clădim noi grajduri și să sporim numărul ramurilor anexe.

— Să facem... să cumpărăm...

Din ce în ce mai mult pot fi auzite acum propunerile colectiviștilor pentru ca gospodăria lor colectivă să ajungă cît de curînd și mai înfloritoare și mai bogată.

Colectiviștii din Berveni, oamenii oropsiți de ieri, privesc cu încredere viitorul. Ei știu că drumul pe care au pornit la îndemnul partidului, este drumul cel bun.

ION MAGURA

Vagoane în cîmpia largă

Pe-aici a trecut războiul!

Din sălciile văilor au rămas doar numele satului Salcia, și cîteva cioate carbonizate, putrede, sfîrșite.

Oamenii și-au refăcut gospodăriile, cu garduri bune și case trainice, dar nu toate s-au putut reface. Incă-s puține vitele, nu pe măsura nevoilor crescînde, încă-s puține oile.

Aceste lipsuri nu se văd, se simt. Vederii îi grăiesc însă dealurile cu sfîrtecături ne astupate, gropile din văile pe unde moartea își rotea coasa sinistră călărind nebunește ghiulelele. Sînt multe gropi în care de mult nu mai crește iarba în acest peisagiu zdrențuit, dominat de galben-cenușiul pămîntului sgîrcit.

Pe dealul Salciei se ridică un conac singuratec. Zidul înalt de piatră ce-l împrejmuiește era odată de neatins, deschis numai prin poarta cu grilaj de fier faitoanelor moșierești. Poarta își amintește și lacul scump, străin, al faitoanelor și mirosul de cîine plouat al căciulilor țărănești, ținute în mînă la cîțiva pași distanță de ea.

De după zidul înalt conacul părea uriaș.

In cîteva locuri, obuze sovietice au spart zidul și prin spărturile acestea țăranii au văzut conacul într-o lumină nouă. Era mai mic acum și-n scurtă vreme țăranii au trecut întîia oară poarta de fier forjat, cu căciulile neelegant tuilite pe sprincene încruntate, să-l întrebe de sănătate pe boier. De-atunci faitoanele au rămas în amintire și lacul lor s-a zbîrcit a bătrînețe și gunoi.

Pe poartă intră azi și ies fii de țărani, îmbrăcați în salopete și pufoaice, mirosind a motorină de la o poștă. Se spală de ulei cu săpun de rufe, la cișmeaua de sub geamurile unde „domnița" își consuma nervii, lichiorurile și pudra; cîntă „Nici la vară nu mă-nsor" în salonul unde moșierescele din vecini scînceau romanțe parfumate; înjură cu întortocheri uimitoare în fosta cameră de vînătoare, ma gazie de piese acum; citesc cărți dintr-o nouă bibliotecă, în fostul cabinet al prințului; și prin bătrînul parc, pe alei larg croite, își aliniază tractoarele, plugurile, semănătorile și vagoanele de dormit, pornind cu zgomot asurzitor scurte convoaie — brigăzile — să străbată drumuri desfundate de țară. Se opresc în pustietatea vreunei tarlale, scuipă-n palme și bagă cinci cuțite-n brazdă. Dacă n-au apă, vinovat e președintele sfatului, dacă întîrzie motorina o să sughită directorul stațiunii, iar pentru defectele motoarelor vina o are „personal" întreg Ministerul Agriculturii și Silviculturii. Sînt ai dracului de colțoși mecanizatorii de la Salcia, toți copilandri, după acte veterani a cîte două, trei campanii.

Te urci pe culmea Salciei. Pămîntul galben-cenușiu n-a fost încă arat și o să mai tînjească pîn-or binevoi agronomii din Suceava să lămurească și pe-aici că arăturile pentru porumb nu-l pot aștepta nici pe sfîntul Gheorghe și nici alți sfințișori mai mărunței.

Se-ntinde un fel de platou imens, cu marginile terminate-n rîpe neproductive și-n văi potrivite livezilor. Incrucișezi drumul cu bucovineni vînjoși, te lași în voia vîntului care usucă și biciuiește și cu gîtlejul tăbăcit ajungi la Dumbrăveni. Satul se întinde în amfiteatrul construit de ciudățenii tectonice. Pămînturile dumbrăvenilor sînt însă în cîmpia largă de către Botoșani, din zare în zare străjuite cu umbră, foșnet și adieri de pădure bătrînă.

Aici lucrează brigada lui Știrbu Alexandru, pe tractoare I.A.R.

Andrașcu Ilie, mofturosul brigăzii, trage pe zeci de hectare cultivatorul. Stîrnește un praf usturător, care i-a albit frumusețea de șapcă alcătuită odinioară din postav negru cu lată dungă portocalie.

Litzmaier Ferdinand, cel mai scurt din brigadă și totodată posesorul celor mai lungi favoriți, însămînțează floarea-soarelui. In dimineața cînd l-am cunoscut, dorința lui cea mai fierbine era să transmită utemiștilor de la „Semănătoarea" că l-au făcut să-și piardă jumătate de zi reparînd semănătoarea cu seria 5.341 din 1953, atunci trimisă de uzină.

Bineînțeles însă că oful cel mare al brigăzii rămîne tot Centrul Mecanic din Botoșani. Tovarășii de-acolo au reparat și garantat tractoare pentru întreaga campanie și unele s-au gripat în două zile. Careva cu multă imaginație de la acest centru, a pus pe ici, pe colo, cîte un dop de lemn în loc de robinet și se întîmplă ca tractoriștii să geamă de ciudă lîngă tractoarele prost reparate, în cîmpia care se cere lucrată. Hotărît, sînt destule necazuri în brigada lui Știrbu. Stațiunea trimite mîncare proastă și pîine puțină. Sau, pe lîngă activiștii care vin să te ajute, să-ți dea un sfat și să rezolve o problemă, mai vine și cîte-un tovărășel cam boțit de drumurile de țară.

Dumnealui se pricepe la agricultură cît Litzmaier la astronomie, dar începe să se rățoiască despre lupta pentru un plan pe care nici nu-l știe măcar. Pentru de-al de ăștia ar vrea să întrebe Știrbu, raionul, regiunea, sfatul și „personal" Ministerul Agriculturii, de ce nu-i învață meseria?

In fundul cîmpiei, stingher în pustietatea desăvîrșită, vagonul, casa de campanie a brigăzii, își flutură steagul, în adierile pădurii depărtate.

In zgomot monoton și neîntrerupt, I.A.R.-urile trag agregatele, despică bulgări și leapădă sămînța în țarina afînată.

Azi Andrașcu și-a îndeplinit și depășit norma săptămînală. 0,28 hantri peste normă e un prilej de scurtă și ascunsă bucurie.

Intreaga brigadă mai e însă sub normă, trage ponoasele pentru cei de la „Semănătoarea" și pentru Centrul Mecanic Botoșani.

Și totuși cu cît avînt — acesta-i cuvîntul — cu cîtă frumusețe omenească se aruncă în muncă flăcăiașii aceștia, bine botezați „mecanizatori!"

Ședeau trei țărani, trei întovărășiți pe marginea tarlalei. Cred că nimeni, mai bine decît ei, nu-i putea înțelege. Se plimbau pe urmele tractoarelor, băgau palma în pămînt și se luminau de parcă ar fi mîngîiat o frumusețe de fată din tinerețele lor.

— Bun, ziceau bucovinenii, cum trebuie.

Grav, cu gesturi largi, oficiind un ritual admirabil, Știrbu măsura cu compasul întinderea zărilor arate, cultivate, însămînțate.

Trei țărani urmăreau munca mecanizatorilor și fiecare din pașii lor pe tarlaua chemată la fertilitate grea, neîntîlnită, era un pas în civilizație.

★

Seara în conacul stațiunii vin vești de la vagoanele trimise în cîmpii.

In așteptarea lor, Grigoraș Mihai, statisticianul, vopsește cu o pensulă improvizată firma S.M.T.-ului.

De la cîteva remarci despre culori, am ajuns la o discuție despre artă. Cînd statisticianul, între două telefoane cu „terenul" a vorbit despre „David"-ul lui Michel Angelo, n-am găsit nimic mai bun de făcut decît să-l rog să-mi povestească biografia sa. E simplă și scurtă. Fiu de țăran sărac, s-a chinuit mult să-nvețe cîteva clase secundare. Mai tîrziu, atras de aviație, a făcut toate gradele școlilor de planorism. Apoi U.T.M.-ul i-a cerut să plece la un S.M.T. pentru o vreme. A rămas la Salcia, s-a căsătorit c-o tractoristă și-acum e un fel de dispecer. La el găsești, în hantri, în cifre meticulos înșiruite, ceea ce flăcăii mînjiți de ulei scriu pe tarlale.

Seara, la Dumbrăveni, brigada lui Știrbu dă raportul și se închide apoi în vagon.

La lampa chioară, băieții cotrobăiesc biblioteca volantă, în sertarul cu fărămituri de pîine și pachete de margarină.

Au „Graficul orar" de Gh. Popescu, au broșuri care le trebuie și altele de care s-ar putea lipsi, dar cărți de literatură nu. Pentru că, vedeți, fonduri sînt, dar cei din București care trimit cărțile n-au gust și, pe semne, nici dragoste pentru treaba asta.

Adorm tîrziu băieții, după cîte-o bătaie cumplită cu pernele de paie, după discuții serioase despre munca de a doua zi, după ce l-au recitit pe Gh. Popescu.

In noaptea tihnită a cîmpiei, vagonul își înalță silueta masivă, greoaie, și luna, născătoare de hiperbole, îi mărește umbra la proporții simbolice, întinzînd peste cîmpul în care trăiesc semințele aruncate peste zi, umbra casei de campanie și a steagului fluturat de adierile pădurii de departe.

EUGEN MANDRIC

Conferințele cercurilor științifice studențești

Duminică dimineața a avut loc în aula Facultății de științe juridice din Capitală, cea de a treia conferință anuală a cercurilor științifice studențești din Universitatea „C. I. Parhon". Au participat numeroși studenți și profesori universitari, reprezentanți ai altor universități din țară, studenți străini care învață în R.P.R. etc.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de rectorul Universității „C. I. Parhon", tov. A. Bunaciu care a subliniat rolul însemnat al cercurilor științifice studențești, interesul pe care-l dovedesc studenții pentru cercetările științifice. Numărul membrilor cercurilor științifice studențești din Universitate a crescut de la 600, cîți au fost anul trecut, la 1.100 de studenți, împărțiți în 43 de cercuri științifice, pe ramuri de specialități.

A urmat apoi referatul prezentat de academician profesor S. Stoilov, despre „Perspectivele dezvoltării științei în patria noastră". Vorbitorul a subliniat vastele posibilități de dezvoltare a științei în anii regimului de democrație populară și grija permanentă a partidului și guvernului pentru oamenii de știință.

Conferința și-a continuat apoi lucrările pe secții de specialitate: filozofie-științe juridice, istorie, filologie-ziaristică, pedagogie-psihologie, geologie-geografie, fizico-matematică, chimie și biologie. Aici studenții, membri ai cercurilor științifice au prezentat comunicări despre lucrările și cercetările lor din timpul anului, care au fost urmate de discuții.

Intrunindu-se din nou în ședință plenară, participanții au ascultat concluziile tov. C. Nicuță, prorector al Universității, asupra lucrărilor conferinței. Vorbitorul a expus apoi principiile noului regulament privitor la organizarea și activitatea de cercetare științifică a studenților. Potrivit noului regulament, s-a procedat la constituirea Asociației științifice a studenților Universității „C. I. Parhon" alegîndu-se un consiliu de conducere format din 25 de studenți. In încheiere au fost premiate cele mai bune lucrări prezentate în cadrul cercurilor științifice în ultimul an.

Asemenea conferințe au mai avut loc la Institutul Politehnic, Institutul Maxim Gorki, I.S.E.P., și Institutul de petrol și gaze din București.

A cincea aniversare a mișcării mondiale pentru pace

Cu prilejul celei de a cincea aniversări a mișcării mondiale pentru pace, luni după amiază a avut loc, în sala Ateneului R.P.R., o adunare festivă organizată de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

In prezidiul adunării au luat loc: acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, Florica Mezincescu și Sorin Toma, membri în Consiliul Mondial al Păcii, acad. C. I. Parhon, acad. P. Constantinescu-Iași, Patriarhul Justinian, Gh. Marussi, Gh. Vidrașcu, acad. D. Danielopolu, Costache Antoniu, I. Dobre, St. Csorvassy, Cristea Pantazi și alții.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Mihail Sadoveanu, care a vorbit despre creșterea și întărirea necontenită a mișcării mondiale pentru pace în cei cinci ani de la nașterea ei.

A luat apoi cuvîntul prof. univ. Florica Mezincescu, care a vorbit despre „A cincea aniversare a mișcării mondiale pentru pace".

Vorbitoarea a trecut în revistă importantele acțiuni și succese deosebite obținute de mișcarea mondială pentru pace.

Vorbitoarea a subliniat adeziunea tuturor popoarelor iubitoare de pace la propunerile sovietice făcute în cadrul Conferinței de la Berlin și la nota guvernului sovietic din 31 martie 1954 adresată guvernelor Franței, Angliei și S.U.A., care arată calea sigură spre pace, spre crearea unui sistem trainic de securitate colectivă.

Tov. Florica Mezincescu a vorbit apoi despre creșterea mișcării pentru pace în țara noastră.

Adunarea a votat apoi o moțiune adresată Consiliului Mondial al Păcii, în care se spune între altele:

Cu prilejul celei de a 5-a aniversări a mișcării mondiale pentru pace, participanții la adunarea festivă din București și întregul nostru popor adresează un fierbinte salut Consiliului Mondial al Păcii.

Milioanele de cetățeni iubitori de pace din patria noastră consideră că securitatea popoarelor trebuie să se bizuie pe crearea unui front comun al tuturor țărilor iubitoare de pace — indiferent de orînduirea lor socială — împotriva oricărei încercări de a se dezlănțui o nouă agresiune. Ei sprijină pe deplin propunerile Uniunii Sovietice, cu privire la asigurarea păcii în lumea întreagă, în care văd calea sigură pentru continua destindere a încordării în relațiile internaționale.

S-a stins din viață Alexandrina I. L. Caragiale

In ziua de 16 aprilie 1954, a încetat din viață în vîrstă de 89 ani, Alexandrina I. L. Caragiale, văduva marelui scriitor, academician post-mortem, Ion Luca Caragiale.

Soția devotată, a întreținut în căminul său o atmosferă favorabilă creației literare a lui I. L. Caragiale.

Inhumarea a avut loc duminică, 18 aprilie a. c., ora 17, la cimitirul Belu, cu participarea membrilor familiei defunctei, a reprezentanților Academiei R.P.R. și ai Uniunii Scriitorilor.

(Agerpres).

V. I. LENIN — Opere, Volumul 25

Prefață

Volumul al douăzeci și cincilea cuprinde operele scrise de V.I. Lenin în perioada iunie-septembrie 1917, perioada pregătirii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Volumul începe cu cuvîntările rostite de V.I. Lenin la primul Congres general al Sovietelor de deputați ai muncitorilor și soldaților din Rusia. In aceste cuvîntări, precum și în articolele „Oamenii care s-au încurcat și s-au intimidat", „O poziție contradictorie", „Optsprezece iunie", „Revoluția ofensivă și partidul nostru", „Unde au dus socialiștii-revoluționari și menșevicii revoluția?", „O schimbare în relațiile dintre clase", Lenin demască politica contrarevoluționară a Guvernului provizoriu și conciliatorismul menșevicilor și socialiștilor-revoluționari, fundamentează programul bolșevic de luptă pentru rezolvarea problemelor fundamentale ale revoluției și arată că numai Puterea Sovietelor poate să scoată țara din război și ruină, să obțină pacea și să dea pămînt țăranilor.

Intr-o serie de articole: „Situația politică", „Cu privire la lozinci", „Despre iluziile constituționaliste", „Invățămintele revoluției", Lenin trasează o nouă tactică Partidului bolșevic în legătură cu situația politică din țară, care s-a schimbat brusc după evenimentele din 3-5 iulie.

In lucrarea „Catastrofa care ne amenință și cum să luptăm împotriva ei", Lenin expune platforma economică a Partidului bolșevic și trage concluzia că unicul mijloc de a salva țara de catastrofa care se apropia este revoluția proletară.

Din volum face parte celebra lucrare „Statul și revoluția", în care Lenin a dezvoltat teoria marxistă despre stat și a apărat-o împotriva denaturării și vulgarizării ei de către oportuniști.

Volumul cuprinde șapte articole care nu au fost cuprinse înainte în Operele lui V.I. Lenin. In articolele „O alianță în vederea opririi revoluției", „Politica externă a revoluției ruse", „Partide de guvernămînt și răspunzătoare", Lenin arată că Guvernul provizoriu este o alianță a capitaliștilor cu menșevicii și socialiștii-revoluționari în vederea înăbușirii revoluției, că vina pentru politica contrarevoluționară externă și internă și pentru catastrofa care amenință țara cade asupra partidelor conciliatoare care guvernează. In articolul „Cum se justifică Rodzeanko", Lenin îl demască pe Rodzeanko, fostul președinte al Dumei a IV-a de stat, arătînd că l-a acoperit pe provocatorul Malinovski. In articolele „O nouă afacere Dreyfus?", „Mulțumiri prințului G. E. Lvov", Lenin demască metodele provocatoare folosite de guvernul Kerenski în lupta împotriva bolșevicilor. In articolul „Toată puterea în mîinile Sovietelor!", Lenin fundamentează lozinca Partidului bolșevic cu privire la trecerea întregii puteri de stat în mîinile Sovietelor.

Toate operele cuprinse în acest volum, datînd din perioada de după evenimentele din iulie 1917, au fost scrise de Lenin în ilegalitate, cînd a trebuit să se ascundă de prigoana Guvernului provizoriu.

In Editura pentru Literatura Politică au apărut:

- V. I. LENIN — Opere, vol. 25.
- V. I. LENIN — „Cu privire la așa zisa problemă a piețelor".
- V. I. LENIN — „Conținutul economic al narodnicismului și critica lui în cartea D-lui Struve (oglindirea marxismului în literatura burgheză).
- V. I. LENIN — „Către sărăcimea satelor"
- V. I. LENIN — „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" Ed. III.
- V. I. LENIN — „Tezele din aprilie"
- V. I. LENIN — „Despre rolul și sarcinile sindicatelor în condițiile noii politici economice".
- V. I. LENIN — „Articole din 1923".

Adunare festivă consacrată aniversării a 50 de ani de la apariția ziarului l'Humanite

Duminică seara a avut loc la Casa Ziariștilor din București o adunare festivă consacrată aniversării a 50 de ani de la apariția ziarului „L'Humanite", organ central al Partidului Comunist Francez.

La adunare au luat parte redactori șefi ai ziarelor centrale, numeroși ziariști din Capitală, corespondenți ai presei străine.

A luat cuvîntul tov. H. Dona, redactor șef al Jurnalului Radio, care a vorbit despre drumul de luptă pentru binele și fericirea poporului francez, pentru apărarea păcii, parcurs de ziarul „L'Humanite" în jumătatea de veac care s-a scurs de la apariția sa.

Tov. Nestor Ignat, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia" a dat apoi citire salutului adresat de redacția ziarului „Scînteia" ziarului „L'Humanite" cu prilejul celei de a 50-a aniversări a sa.

Adunarea s-a încheiat cu un program artistic alcătuit din piese muzicale și recitări din muzica și literatura franceză.

La sfîrșit a rulat filmul „Fanfan la Tulipe".

Informații

Dirijorul Laszlo Somogyi, laureat al Premiului Kossuth și pianistul Lajos Hernadi, artist emerit al R. P. Ungare, au prezentat duminică dimineața, în sala Ateneului R.P.R un concert împreună cu Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din București.

S-au cîntat: Suita simfonică „Hary Ianos" de Zoltan Kodaly și Concertino pentru pian și orchestră în mi minor (în primă audiție) de Leo Weiner, solist Lajos Hernadi. Rechemat insistent de auditoriu, pianistul maghiar a interpretat, în supliment, Preludiu în do diez minor de Chopin.

In încheierea concertului s-a executat Simfonia a 5-a în do minor de Beethoven.

Interpretarea dată acestor opere muzicale de către artiștii maghiari și Orchestra Simfonică a Filarmonicii de Stat din București a fost răsplătită cu îndelungi aplauze.

Același concert s-a cîntat și sîmbătă.

★

Duminică seara, pe scena Teatrului Național „I. L. Caragiale" (sala Studio) a fost prezentată în premieră piesa „Pulberea argintie" — de dramaturgul sovietic August Iacobson.

In această piesă autorul demască cu tărie mașinațiunile imperialiștilor americani provocatori ai unui nou război, lupta lor împotriva forțelor păcii.

Piesa este interpretată de N. Bălțățeanu și G. Storin, artiști ai poporului din R.P.R., C. Bărbulescu, I. Iancovescu, Aurel Munteanu, Silvia Fulda, Eva Pătrășcanu, Elena Galaction și alții.

Spectacolul, pus în scenă de regizorul Traian Nițescu, s-a bucurat de un frumos succes.

In cinstea zilei de 1 Mai

SPRE NOI IZBINZI IN INTRECERE

In cinstea zilei de 1 Mai — ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii — utemiștii și tinerii de la fabrica textilă „Dorobanțul" din Ploești, obțin noi victorii în muncă.

Succesele obținute de tinerii din brigada utemistă condusă de tînăra Ciobanu Erafila sînt bine cunoscute în toată fabrica. Aplicînd minunatele metode de lucru ale oamenilor sovietici, brigada își depășește zilnic sarcinile de plan cu 6 la sută. In fotografie: utemista Ciobanu Erafila — fruntașă în întrecerea socialistă.

Foto: *Dumitru F. Dumitru*

Mai multe articole de sticlărie

SIBIU — (de la corespondentul nostru **Popa Gavril**).

Colectivul fabricii de sticlă „Gheorghe Lazăr" din comuna Avrig raionul Sibiu, și-a luat însemnate angajamente în cinstea zilei de 1 Mai. De pildă, muncitorii din secția cuptoare s-au angajat să-și depășească planul cu 5 la sută.

Incă din primele zile (atît la cuptoare, cît și la celelalte secții) întrecerea socialistă a luat un avînt deosebit, iar rezultatele ei nu au întîrziat să se arate.

Folosind metoda Antonina Jandarova, muncitorii secției cuptoare, au reușit să-și depășească planul cu 2 la sută pînă la 15 aprilie. Aici brigada utemistă condusă de comunistul Tambric Constantin, care și-a organizat bine munca a contribuit din plin la realizarea acestor succese. Printre cei evidențiați se numără și utemiștii Tămășel Gheorghe și Cernea Ilie.

Cu succesele obținute pînă în prezent se mîndrește și colectivul secției de pictură. Astfel, utemista Sopa Paraschiva și-a însușit multe cunoștințe profesionale dovedind o bună calificare. Numai pe prima decadă a acestei luni, ea a reușit să-și depășească norma de lucru cu 75 la sută, întrecîndu-și cu mult angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai.

Folosind din plin fiecare minut de lucru, tînărul Jekol Valter a reușit să realizeze zilnic cîte 2 norme numărîndu-se astfel printre fruntașii secției pictură.

Și la secția gravură s-au înregistrat succese. Grija pentru frumos, pentru calitate, a făcut pe utemistul Höll Osvalt din secția gravură să lucreze cu mai mult interes produsele de sticlărie. Gravura sticlei cere o mare atenție. Și de această atenție dă pe deplin dovadă utemistul Höll Osvalt. Pe lîngă calitatea bună ce o dă el reușește datorită experienței și cunoștințelor ce le posedă — să-și depășească zilnic norma de lucru cu peste 100 la sută.

Pentru a cîștiga întrecerea luptă cu avînt sporit și muncitorii din secția ambalaj. Indemînarea cu care lucrează la marcarea sticlelor de lampă, cît și la ambalajul celorlalte produse, le ajută pe tinerele Modjesch Suzana, Maurăr Rojimarie și pe altele, să realizeze aproape 2 norme pe zi.

Două norme pe zi

TIMIȘOARA — (de la corespondentul nostru **Isacov Svetislav**)

Alăturîndu-se inițiativei tractoristului Stănescu Vasile, tractoriștii de la S.M.T. Gătaia muncesc cu eforturi înzecite pentru obținerea titlului de cel mai bun tractorist. Pînă în prezent cele mai frumoase rezultate au fost obținute de tractoristul utemist Beni Ion care și-a realizat planul în proporție de 144 la sută și de Katona Iosif care și-a realizat planul în proporție de 138 la sută. Dar lupta pentru obținerea titlului de cel mai bun tractorist nu se dă numai între doi tractoriști utemiști care deocamdată se află în fruntea întrecerii. Și tractoristul utemist Böcichei Francisc ca și alți tractoriști de la această stațiune luptă cu avînt pentru a-l întrece pe tractoristul Beni Ion, care le-a luat-o înainte. Tractoristul Böcichei Francisc care și-a realizat planul cu 113 la sută, aflînd că tractoristul Beni Ion este cel mai serios adversar în întrecere caută prin toate mijloacele să-l ajungă din urmă. Și de cîtva timp, în cinstea zilei de 1 Mai, tractoristul utemist Böcichei Francisc reușește să realizeze cîte două norme pe zi.

Succesul muncitorilor forestieri

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru **Ballint Gheorghe**)

Zi de zi întrecerea socialistă pornită în fabricile de cherestea din raionul Toplița în cinstea zilei de 1 Mai ia un avînt tot mai mare.

Numai la I.F.E.L. Toplița, în urma intensificării întrecerilor socialiste s-a reușit ca planul de producție global pe trimestrul I. al anului 1954 să fie realizat în proporție de 129,9 la sută. Planul la bușteni gatere, a fost depășit cu 8,5 la sută, la lemne de mină cu 14,3 la sută, iar la lemne de celuloză și rășinoase cu 5 la sută.

Acum, toate cele 15 brigăzi de producție din cadrul depozitului de cherestea au fost antrenate în întrecerea socialistă. Brigada care lucrează la încărcarea vagoanelor C.F.R., condusă de Gyorgy Francisk și-a depășit norma pe perioada 1—9 aprilie cu 60 la sută, iar brigada condusă de Valda Ștefan a realizat o depășire a normei de 45 la sută, față de 6 la sută cît își luase angajamentul. Insemnate rezultate s-au obținut și la I.F.I.L.-Lunca Bradului. Aci planul la lemne de mină pe trimestrul I a fost depășit cu 58 la sută, la cherestea cu 12,4 la sută, iar la fabricarea șipcilor ce se folosesc la lăzile de placaj, cu 35 la sută.

★

Alături de vîrstnici, tinerii de la I.F.I.L.-Lunca Bradului, antrenați în întrecerea socialistă, obțin zilnic noi realizări în producție. La resortul fabricarea lăzilor, brigada de tineret condusă de utemista Olveti Erna, își depășește zilnic norma cu 130 la sută. Membrii brigăzii luptă pentru obținerea de și mai mari realizări în cinstea zilei de 1 Mai. Și la I.F.I.L. Răstolnița, Gălăutaș, Subcetate și altele, alături de vîrstnici, tineretul luptă pentru a obține noi victorii în cinstea zilei de 1 Mai.

In fruntea întrecerii

La schela Petroliferă Băicoi, în fruntea întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai se află multe brigăzi utemiste. Astfel, tinerii din brigada nr. 1 de la secția electrică care are ca responsabil pe tovarășul Ion Constantin și-au luat angajamentul în cinstea zilei de 1 Mai să depășească normele de lucru cu 45 la sută, să aplice metodele înaintate Agafonova-Jandarova și Voroșin și să facă economii în valoare de 200 lei. Pe prima decadă a lunii aprilie au reușit să obțină o depășire medie a normelor de 70 la sută și să facă economii în valoare de 700 lei prin recuperări de materiale.

De asemenea, brigada utemistă nr. 2, condusă de Comșa Mihai, electrician, aplicînd aceleași metode a reușit ca pe prima decadă să depășească normele cu 50-60 la sută, dînd lucru de bună calitate.

Brigada nr. 3 de la atelierul mecanic, compusă din 6 tineri a cărei responsabil este Belu Mihai, mecanic, se află în fruntea întrecerii socialiste între brigăzile de tineret de la atelierul mecanic. Acești tineri au reușit ca pe prima decadă să aibă o depășire de 43 la sută și să facă economii în valoare de 150 lei prin confecționarea unor piese.

Corespondent
TATARU ILIE

Tinerii patrioți francezi condamnă războiul din Indochina

Dien-Bien-Fu este un vechi orășel vietnamez situat în partea de nord-vest a Vietnamului, nu departe de granița cu statul Patet-Lao. Orașul este înconjurat cu un zid natural de păduri virgine. Jungla se întinde pînă sus pe dealurile care străjuiesc de jur împrejur străvechea așezare vietnameză. Orașul este așezat în vale ca pe fundul unei albii, de unde și denumirea de „chiuveta de la Dien-Bien-Fu".

Aici, în inima Vietnamului, la marginea continentului asiatic se desfășoară una din cele mai înverșunate bătălii din istoria războiului din Indochina. La Dien-Bien-Fu eroicii ostași ai Armatei populare vietnameze înscriu una din cele mai glorioase pagini ale luptei pentru libertatea și independența țării lor.

„AM FOST SILIȚI SĂ SERVIM DREPT CARNE DE TUN"

Fortăreața din Dien-Bien-Fu este încercuită din toate părțile de forțele populare vietnameze. Zi de zi unitățile populare nimicesc sub focul ucigător al tunurilor și mortierelor unitățile de elită ale corpului expediționar francez din Indochina. Toate căile de acces spre această fortăreață fiind tăiate, aprovizionarea cu muniții și alimente se face doar pe calea aerului, cu ajutorul avioanelor americane.

Moralul trupelor colonialiștilor francezi în Indochina este extrem de scăzut.

La 12 martie generalul Rene Cogny, comandantul forțelor terestre franceze din nordul Vietnamului a vizitat unul din sectoarele apărării franceze de la Dien-Bien-Fu. Sectorul vizitat de generalul Cogny era apărat de batalionul 3 al brigăzii a 13-a din legiunea străină. Soldații francezi, marocani, elvețieni istoviți, cu moralul scăzut, cu cea mai mare parte din armament distrus de bombardamentul artileriei au cerut generalului Cogny trimiterea de întăriri sau renunțarea la apărarea sectorului. Cogny le-a dat însă asigurări că sectorul pe care-l apără nu va fi atacat de armata vietnameză.

Dar, forțele populare vietnameze care luptă pentru libertate și independență națională nu sînt dispuse să țină seama de asigurările generalului Cogny. In după amiaza zilei de 12 martie artileria grea a forțelor populare sprijinită de unitățile de artilerie antiaeriană au început să bombardeze sectorul ocupat de batalionul 3 din brigada a 13-a, provocîndu-i pierderi grele. Cînd ultima cazemată franceză a fost distrusă, forțele populare au dezlănțuit atacul. După o oră de luptă înverșunată, rămășițele jalnice ale batalionului 3 din brigada a 13-a a legiunii străine au început să se predea unităților populare.

Printre ofițerii batalionului 3 a mai rămas în viață și locotenentul Lende Jacques comandant de companie. El este unul din puținii supraviețuitori ai batalionului francez.

Incă înainte de intensificarea operațiunilor militare la Dien-Bien-Fu în mintea locotenentului Lende începuse să încolțească îndoiala. Ce sens are toată bătălia de la Dien-Bien-Fu? Bătălia este inutilă, fortăreața este înconjurată de Vietmin (așa numesc soldații din corpul expediționar pe ostașii armatei populare vietnameze). Și totuși ordinul trebuie executat...

Așa gîndea locotenentul Jacques înainte de începerea bătăliei. Și apoi după începerea atacului, în infernul bombardamentului, cînd obuzele răscoleau pămîntul metru cu metru din tranșee, cînd prietenii săi cei mai buni erau sfîrtecați de schije, aceeași idee nu-i dădea pace.

... De ce luptam? Ce caut eu aci la 12.000 de kilometri de patrie, pe pămînt străin... Deodată gîndurile i s-au oprit. Incepuse să audă atît de aproape strigătele învingătorilor încît nu se mai auzeau nici zgomotul infernal al obuzelor și nici răpăitul mitralierelor.

Tranșeea sa căzuse...

Locotenentul Lende Jacques avea să cunoască pe eroicii soldați vietnamezi. In loc să fie schingiuit sau ucis, așa cum îi împuiase capul propaganda mincinoasă a presei reacționare franceze, el a fost tratat cu bună voință și înțelegere de ostașii Armatei populare vietnameze. Lende a înțeles că la fel ca și el, sînt mulți tineri francezi care au fost înșelați de propagandă și trimiși să lupte în Indochina pentru o cauză străină poporului francez. Iată de ce el a semnat, laolaltă cu ceilalți militari căzuți prizonieri, un apel adresat ofițerilor și soldaților din corpul expediționar francez în care le cere să nu-și mai sacrifice în zadar viața în „războiul murdar".

„In momentul în care am fost luat prizonier, artileria franceză a tras intenționat asupra noastră ucigînd pe mulți dintre noi — se spune în apel. Soldații vietnamezi însă ne-au adăpostit în tranșeele lor și ne-au evacuat în spatele frontului.

Acum am aflat adevărul despre felul în care am fost siliți să servim drept carne de tun, — scriu în continuare militarii francezi în apelul lor adresat unităților corpului expediționar. Sîntem profund indignați cînd ne gîndim că mii de ofițeri și soldați cad zilnic pe fronturile de luptă din Vietnam, jertfindu-și inutil viața".

In mintea a numeroși soldați și ofițeri francezi care luptă astăzi în războiul din Indochina au loc asemenea procese de conștiință ca acela al locotenentului francez Lende Jacques.

Numai la două zile după apelul lansat de supraviețuitorii batalionului 3 din brigada a 13-a a legiunii străine, soldații și ofițerii din batalionul 5 al regimentului 7 care au căzut prizonieri la 16 martie au adresat și ei un apel asemănător soldaților francezi din corpul expediționar. In acest apel se cere ca ofițerii și soldații francezi care luptă în corpul expediționar să-și ridice vocea lor de protest împotriva continuării „războiului murdar" și să ceară încheierea păcii. Acest apel a fost semnat printre alții de locotenenții Jean Marie Nouneau și André Ghinasim, ajutantul șef Roger Bolard și trei soldați nord-africani, — sergentul Kaid Gamel, caporalul Belkik Mohammed și soldatul Tsarisahand.

„NU! RĂZBOIULUI DIN INDOCHINA"

La începutul lunii martie, un grup de tineri din toate colțurile Franței care își făceau stagiul militar în cazarma Dupleix din Paris au fost convocați de către comandantul lor. Acesta i-a informat că în curînd vor trebui să plece în Indochina pentru a-și termina stagiul militar.

Vestea a făcut în cîteva minute ocolul întregii cazărmi. Tinerii soldați nu se așteptau la o încălcare atît de brutală a legilor militare care interzic trimiterea recruților pe fronturile de luptă din Indochina. La scurtă vreme după aceasta în rîndurile tinerilor recruți a început o mișcare de rezistență împotriva plecării în Indochina.

Semnalul pentru respingerea înrolărilor în corpul expediționar pentru Indochina începuse, de altfel în diferite unități ale armatei franceze cu multă vreme înainte. Astfel, la regimentul 126 de infanterie din localitatea Brive au fost împărțite recruților contracte prin care aceștia trebuiau să-și ia obligația de a continua serviciul militar în Indochina. Dar, spre surprinderea comandanților regimentului, nici unuia din recruți nu i-a trecut măcar prin minte intenția de a semna contractul. Laolaltă cu populația orașului soldații francezi și-au manifestat dorința lor de-a se pune capăt războiului din Indochina.

In fața împotrivirii crescînde a soldaților francezi de a muri fără glorie în jungla Indochinei pentru interesele capitaliștilor francezi, autoritățile militare se străduiesc să cumpere cu bani sîngele tinerilor francezi. Dar și această încercare meschină și odioasă suferă eșecuri.

Astfel, la centrul de instrucție al aviației de la Bourget, din 500 de recruți numai trei au acceptat să plece pe front.

Campania de împotrivire împotriva continuării „războiului murdar" din Vietnam și a refuzului de a pleca pe front se conturează tot mai mult în rîndul armatei franceze.

Ziarul „L'Humanité" a publicat recent o scrisoare adresată redacției de către un grup de elevi ofițeri de rezervă ai școlii din Saint-Maixant în care se spune: „Se duce fără încetare o puternică propagandă printre noi — elevii ofițeri — pentru a ne convinge să ne angajăm și să ne reangajăm în rîndurile armatei... Astfel, sîmbătă 20 martie în cazarma Brune din Brive, chiar în locul unde noi am demascat propaganda dusă în favoarea războiului murdar, s-a inițiat o acțiune de strîngere de fonduri pentru corpul expediționar.

Această colectă — explică scrisoarea — a fost organizată ca o adevărată acțiune maccharthystă. Contrar procedeului obișnuit, de data aceasta numele donatorilor erau scrise dinainte pe listele de subscripție.

Soldații trebuiau așa dar să se pronunțe: sau să scrie în dreptul numelui lor suma donată, sau să scrie „nu".

Dar, cu toată presiunea morală care s-a exercitat asupra lor, tinerii recruți care doresc împreună cu imensa majoritate a poporului francez sfîrșitul războiului din Indochina, s-au folosit de acest prilej pentru a-și exprima odată mai mult voința lor: „Nu! războiului din Indochina".

Tinerii patrioți din Franța cer cu energie sporită încetarea focului din Indochina și încheierea păcii. Ei refuză să fie transformați în carne de tun pentru interesele colonialiștilor francezi și a stăpînilor lor americani.

H. IOANID

Delegaţia R. P. Chineze la conferinţa de la Geneva

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Preşedintele Guvernului Central Popular Mao Ţze-dun a numit pe ministrul afacerilor externe Ciu En-lai ca şef al delegaţiei Republicii Populare Chineze la conferinţa de la Geneva.

Ca membri ai delegaţiei au fost numiţi locţiitorii ministrului afacerilor externe Cian Ven-tian, Van Cia-sian, Li Ke-nun.

Lucrările celui de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din dimineaţa zilei de 17 aprilie a celui de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie au continuat dezbaterile pe marginea raportului politic prezentat de Harry Pollitt, secretar general al partidului.

James Milne, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie, care a fost ales în Consiliul General al Congresului sindicatelor din Scoţia, a vorbit despre întărirea unităţii de acţiune a muncitorilor din Scoţia. Aducînd exemplul recentului Congres al sindicatelor scoţiene, care s-a pronunţat împotriva înarmării Germaniei occidentale, pentru dezvoltarea comerţului dintre Răsărit şi Apus, împotriva teroarei coloniale din Guyana britanică, James Milne a arătat cît de largi sînt posibilităţile Partidului comunist de a realiza unitatea oamenilor muncii.

Cu mult interes a fost ascultată cuvîntarea lui George Matthews, secretar general adjunct al Partidului Comunist din Marea Britanie, consacrată sarcinilor luptei pentru pace şi independenţă naţională a Angliei.

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din 17 aprilie, Congresul al XXIII-lea al Partidului Comunist din Marea Britanie a fost salutat de Tim Buck, secretar general al Partidului muncitoresc progresist din Canada, de reprezentanţi ai partidelor comuniste din Franţa, Italia, Australia şi alte ţări. In cadrul discuţiilor la raportul lui Harry Pollitt, în şedinţa din după amiaza zilei de 17 aprilie a luat cuvîntul Moss, secretar al Comitetului naţional al Uniunii Tineretului Comunist Englez. Arătînd că în Anglia există un număr restrîns de organizaţii ale Uniunii Tineretului Comunist, el a criticat organizaţiile de partid locale care acordă o atenţie insuficientă membrilor acestei uniuni şi nu le dau ajutorul necesar

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din dimineaţa zilei de 18 aprilie a Congresului al XXIII-lea al Partidului Comunist din Marea Britanie, în cadrul dezbaterilor pe marginea raportului prezentat de Harry Pollitt, secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie, delegaţii au continuat să discute problemele legate de organizarea unor acţiuni comune ale clasei muncitoare în lupta pentru pace şi interesele vitale ale oamenilor muncii. Delegaţii au împărtăşit experienţa activităţii organizaţiilor lor de partid în domeniul traducerii în viaţă a principiului conducerii colective şi al intensificării influenţei partidului în rîndul maselor.

Emil Burns, membru al Comitetului Executiv al partidului comunist şi-a consacrat cuvîntarea sarcinilor partidului în domeniul muncii ideologice şi culturale

In şedinţa din dimineaţa zilei de 18 aprilie s-a adoptat o rezoluţie în problema chiriilor. In rezoluţie se menţionează că, proiectul de lege elaborat de guvern perpetuează existenţa cocioabelor, iar pentru 8.000.000 de familii engleze, chiriile se măresc cu 80.000.000 lire sterline anual. De aceea, se spune în rezoluţie, „participanţii la Congres declară că se opun cu hotărîre majorării chiriilor.

LONDRA 19 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa din după amiaza zilei de 18 aprilie, cel de al XXIII-lea Congres al Partidului Comunist din Marea Britanie a discutat sarcinile partidului în domeniul agriculturii.

Declaraţia preşedintelui Congresului, Campbell, că congresul partidului cooperatist din Anglia care are loc în prezent la Blackpool, a adoptat cu majoritate covîrşitoare de voturi o rezoluţie împotriva înarmării Germaniei occidentale, a fost salutată cu aplauze furtunoase.

In încheierea discuţiilor, în numele Comitetului Executiv al Partidului Comunist a luat cuvîntul Gollan, redactor şef adjunct al ziarului „Daily Worker".

In încheierea şedinţei de după amiază a fost adoptată în unanimitate o rezoluţie specială cu privire la armele de exterminare în masă.

Poziţia Indiei faţă de acţiunile agresive americane in Asia de sud-est

NEW DELHI 18 (Agerpres). — Intr-un răspuns adresat ministrului afacerilor externe al Marii Britanii, Anthony Eden, primul ministru al Indiei, Nehru a declarat următoarele în legătură cu vizita lui Dulles la Londra şi întrevederile pe care acesta le-a avut cu conducătorii britanici: „India a lansat un apel în favoarea încetării focului în Indochina care s-a bucurat de o primire favorabilă din partea opiniei publice din ţările asiatice vecine şi din Canada. Guvernul indian, se spune în declaraţie, a consemnat de asemenea interesul pe care l-a produs acest apel în Franţa şi care arată fără nici o urmă de îndoială că o parte considerabilă a opiniei publice franceze este în favoarea propunerii noastre. Chestiunea încetării ostilităţilor a constituit întotdeauna pentru noi un punct important pe calea începerii unor tratative ulterioare".

Guvernul indian s-a declarat în favoarea conferinţei de la Geneva, a declarat în continuare Nehru. Condamnînd poziţia adoptată de Dulles în recentele sale discursuri şi în discuţiile purtate la Londra şi Paris, Nehru a declarat: „Noi am considerat că ameninţările cu intensificarea activităţii militare înainte de începerea negocierilor este destinată să le influenţeze şi nu sînt de natură să le uşureze".

In ceea ce priveşte propunerea americană pentru crearea unui bloc agresiv al puterilor occidentale şi al ţărilor din sud-estul Asiei, Nehru a declarat că punctul de vedere al Indiei rămîne neschimbat. El a arătat că va face în curînd în faţa parlamentului indian o declaraţie completă asupra acestei chestiuni, pe care o consideră „cea mai serioasă şi care provoacă neliniştea noastră şi a popoarelor din sud-estul Asiei".

★

DELHI 19 (Agerpres). — Potrivit celor transmise de postul de radio Delhi, la 17 aprilie, locţiitorul ministrului afacerilor externe, al Indiei, Chanda, a dat citire în Camera Populară declaraţiei primului ministru Nehru în legătură cu comunicatul publicat la 13 aprilie în urma tratativelor lui Dulles la Londra. In acest comunicat se spune că Anglia şi Statele Unite, „sînt gata" să discute planul creării în Asia de sud-est a unei organizaţii asemănătoare Uniunii Atlanticului de nord.

In declaraţia lui Nehru se spune că nu a avut loc nici un fel de schimb de opinii sau de consultări între guvernul Indiei şi guvernele ţărilor interesate în această problemă. Poziţia Indiei, a spus Nehru, este bine cunoscută şi va rămîne neschimbată.

Nehru a adăugat că India propune ca şi pînă acum să se pună capăt războiului din Indochina, considerînd că acest lucru „poate să netezească calea pentru tratative viitoare".

Anonimul... mister Nixon

WASHINGTON 19 (Agerpres). — După cum s-a mai anunţat, agenţiile de presă americane au transmis la 16 aprilie declaraţiile făcute de un „înalt reprezentant" al guvernului american care, încercînd să exercite presiuni asupra Franţei, a subliniat că în cazul în care Franţa ar decide să-şi retragă efectivele, guvernul Statelor Unite s-ar vedea nevoit să-şi trimită trupe în Indochina.

Ştirile transmise ulterior au dezvăluit anonimatul „înaltului reprezentant" al guvernului american care este Richard Nixon, vicepreşedinte al Statelor Unite.

In după amiaza zilei de 17 aprilie, James Parker, purtător de cuvînt al Departamentului de stat, a făcut o declaraţie presei, în care arată că spusele lui Nixon „nu cuprind nici o politică nouă a Statelor Unite faţă de Indochina".

De altfel, acest lucru este constatat şi într-un comentar al agenţiei Associated Press în care se subliniază că „Eisenhower a declarat că nimeni nu este mai potrivnic decît el pierderii Indochinei"...

Cu toate acestea, în Statele Unite se consideră că politica externă a S.U.A. mai cu seamă în ceea ce priveşte Indochina, nu a fost îndeajuns clarificată, iar numărul celor care cer preşedintelui Eisenhower precizări a crescut. Se crede însă, după cum relatează agenţia Britanova, că senatorii americani, care cer ca preşedintele să ia cuvîntul la o sesiune comună a Congresului, nutresc puţine speranţe ca planul lor să fie realizat, deoarece Eisenhower a mai nesocotit pînă acum cereri anterioare de acest fel". Mai mult, adaugă agenţia: „senatorii cred că s-au luat angajamente secrete, fără consultarea Congresului".

Pentru extinderea conflictului indochinez s-a pronunţat printre primii senatorul republican William Knowland, care şi-a exprimat „convingerea că preşedintele Eisenhower va cere Congresului să aprobe trimiterea de trupe americane în Indochina".

Intr-un comentariu al agenţiei France Presse, care se referă „la o sursă în general bine informată", se pretinde că una din cauzele care au determinat Departamentul de stat să dea „explicaţii" în legătură cu declaraţiile lui Nixon „pare să fi fost dorinţa guvernului american de a linişti emoţia pricinuită în Franţa de declaraţiile vicepreşedintelui american".

Din comentariile presei franceze reiese însă că acest scop nu a fost nici pe departe atins.

Ziarul „Combat" scrie că „declaraţiile vicepreşedintelui S.U.A. sînt regretabile, deoarece a se condamna atît de vădit principiul însuşi al negocierilor, răpeşte dinainte orice accent de sinceritate al partenerilor..."

Ziarul „Libération" scrie că declaraţia lui Nixon denotă o încercare a Statelor Unite de a „face tot posibilul de a împiedica Franţa să negocieze în Indochina şi că dacă ea va negocia, ele vor interveni cu propriile lor trupe".

Dezvăluind sensul declaraţiilor făcute de vicepreşedintele S.U.A., ziarul „L'Humanité" scrie că felul în care această declaraţie a fost prezentată, „trădează grija de a pregăti opinia publică în mod treptat pentru o intervenţie care, atunci cînd se va produce, va fi acceptată ca o fatalitate, ca o consecinţă necesară a unor angajamente anterioare... Pe plan diplomatic, în ajunul conferinţei de la Geneva, esenţialul este să se lege mîinile Franţei".

„Garanţia... dată lui Adenauer"

PARIS 18 (Agerpres). — Mesajul adresat de preşedintele S.U.A., Eisenhower ţărilor — participante la tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană" este privit cu scepticism de majoritatea comentatorilor francezi de politică externă, care subliniază că această declaraţie „nu conţine nimic nou".

Ziarul „Le Monde" denumeşte acest mesaj „o declaraţie de intenţii". Intr-un articol redacţional, acelaşi ziar scrie: „Imediat după apariţia declaraţiei lui Eisenhower cu privire la comunitatea defensivă europeană, experţii au şi trecut la studierea ei pentru a găsi într-însa noi garanţii menite să constituie o asigurare pentru francezi. Aceasta este însă o misiune ingrată..."

Declaraţia americană, constată ziarul, „nu aduce nici un element nou şi cu atît mai puţin hotărîtor în disputa din jurul comunităţii defensive europene". Ziarul „Liberation" subliniază că pînă şi în ochii sprijinitorilor „armatei europene", mesajul lui Eisenhower este o „dezamăgire", deoarece el nu poate să risipească „îngrijorarea francezilor faţă de reînvierea militarismului german". Aşa-numitele „garanţii americane", încheie ziarul, „nu valorează mai mult decît garanţiile engleze".

Ziarul „L'Humanité" publică un articol de fond intitulat „Garanţia... dată lui Adenauer". Ziarul scrie că declaraţia americană este „o simplă ameninţare cu represiuni împotriva oricărei ţări care ar dori să ducă o politică independentă. Aceasta nu este o garanţie pentru Franţa împotriva primejdiei germane. Aceasta este o garanţie pentru Germania revanşardă din nou înarmată... împotriva Franţei, lipsită de suveranitate naţională".

Telegrame de felicitare trimise lui N. S. Hruşciov

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică telegramele de felicitare trimise lui N. S. Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cu prilejul împlinirii a 60 de ani, de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Comitetul Central al Partidului Comunist din Bulgaria, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez, Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania.

O expoziţie de fotomontaje din R.P.R. deschisă la Şanhai

ŞANHAI 19 (Agerpres).— China Nouă transmite: La 17 aprilie s-a deschis la Şanhai o expoziţie de fotomontaje din Republica Populară Romînă. Această expoziţie, care cuprinde peste 260 de fotografii a fost organizată sub auspiciile Comitetului administrativ al Chinei de est şi a Guvernului popular municipal din Şanhai.

Fotografiile înfăţişează aspecte de pe diferite şantiere de construcţie şi din munca desfăşurată în regiunile petrolifere din Republica Populară Romînă.

Expoziţia cuprinde reproduceri fotografice ale unor tablouri, sculpturi şi caricaturi create de artiştii romîni. Sînt expuse de asemenea fotografii reprezentînd scene din diferite piese de teatru jucate în Republica Populară Romînă.

Scurte ştiri

● Constructorii de maşini din Polonia au obţinut o mare victorie în producţie. La 15 aprilie colectivul uzinei de construcţii de maşini agricole din Plock a terminat montarea primei combine cerealiere autopropulsate construite în R. P. Polonă.

● La 17 aprilie Sucandrio, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Indonezia în U.R.S.S., împreună cu membrii ambasadei a vizitat mausoleul lui V. I. Lenin şi I. V. Stalin unde au depus o coroană.

● Intr-un discurs public rostit la 18 aprilie la Chidambaram, primul ministru al Indiei, Nehru, a reafirmat poziţia guvernului său, faţă de posesiunile străine din India. El a arătat că singura soluţie pentru rezolvarea actualelor conflicte dintre India şi puterile europene care stăpînesc teritorii în această ţară, constă în integrarea acestor teritorii la Uniunea Indiană. Referindu-se la mişcările de masă pentru alipirea posesiunilor străine la India care s-au produs în mod spontan în Pondichery şi Karikall, Nehru a declarat că ele echivalează cu un referendum.

● Intr-o declaraţie făcută presei, Cristian Pineaud, preşedintele Comisiei pentru alocaţii a Adunării Naţionale franceze a arătat că este împotriva oricărei participări a forţelor militare americane în războiul din Indochina şi a cerut începerea tratativelor cu preşedintele Ho Şi Min.

● Intr-un interviu acordat corespondentului ziarului „Al-Gumhuria", ambasadorul Arabiei Saudite în Egipt, Abduallah Ibrahim Al-Fadhe a declarat că guvernul Arabiei Saudite se pronunţă împotriva tratatului militar dintre Pakistan şi Turcia.

● După cum relatează agenţia France Presse, guvernul marionetă din statul Khmer condus de regele Norodom Sianuk a demisionat.

Din viaţa şi lupta tineretului de peste hotare

Succese ale forţelor democrate în alegerile din Universităţile italiene

ROMA 19 (Agerpres). — Ziarul „Unita" relatează că la alegerile pentru organele reprezentative ale Universităţilor din întreaga Italie forţele democratice au înregistrat succese importante.

Astfel, la Universitatea din Roma numărul voturilor întrunite de lista forţelor democratice a crescut cu 21,38% faţă de anul 1953. De asemenea, la Universitatea din Cagliari (Sardinia) numărul reprezentanţilor forţelor democratice în organul reprezentativ a crescut de la 4 la 15, în timp ce „Inţelegerea catolică" a înregistrat un regres considerabil, iar fasciştii au suferit un eşec complet neîntrunind decît şase voturi. La Universitatea din Modena au fost aleşi şapte reprezentanţi de pe listele democrate, faţă de doi cîţi erau anul trecut. Alte succese ale forţelor democrate s-au mai înregistrat la Bari — şase reprezentanţi faţă de trei în 1953, la Genova, unde au cîştigat 151 voturi şi la Catania, unde numărul reprezentanţilor lor s-a dublat faţă de anul trecut.

4500 delegaţi la Congresul Ligii Tineretului Democrat din Japonia

PEKIN 18 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 2 şi 3 aprilie a avut loc la Tokio cel de al III-lea Congres naţional al Ligii Tineretului Democrat din Japonia. La lucrările Congresului au participat 4.500 de delegaţi din toate regiunile ţării. Congresul s-a desfăşurat sub lozincile „Impotriva introducerii serviciului militar!", „Uniţi-vă în lupta pentru pace şi viaţă fericită!".

Congresul a adoptat o declaraţie şi o rezoluţie cerînd interzicerea armei atomice.

Congresul a primit telegrame de salut din partea a unui mare număr de organizaţii din Japonia şi de peste hotare, inclusiv din partea Partidului Comunist din Japonia, a Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, a Uniunii Internaţionale a Studenţilor, a Noii Uniuni Democrate a Tineretului Chinez şi din partea altor organizaţii.

59 milioane mărci pentru şcolile profesionale

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

In Republica Democrată Germană, în şcolile profesionale se acordă o mare atenţie pregătirii tinerilor specialişti.

După cum a declarat Rudolf Weisner, subsecretar de stat al învăţămîntului profesional, anul acesta în şcolile profesionale 19.400 de persoane îşi însuşesc diferite profesii. Aceste şcoli pregătesc specialişti pentru munca în agricultură, industria de construcţii, reţeaua comercială şi alte ramuri ale economiei naţionale. In vederea asigurării pregătirii de specialişti în şcolile profesionale, diferite ministere au alocat aproximativ 59.000.000 de mărci.

Răspunsuri deprimante ..

BONN 18 (Agerpres). — Ziarul burghez „Mannheimer Morgen" publică un articol în legătură cu rezultatele anchetei organizată de „Institutul pentru relaţii de muncă" din Baden Württemberg în rîndurile tineretului muncitor din Germania occidentală.

„In ultimele luni, scrie ziarul, au fost interogaţi nenumăraţi ucenici asupra condiţiilor lor de muncă, asupra nevoilor şi necazurilor lor. Preşedintele Institutului pentru relaţii de muncă a caracterizat răspunsurile primite din partea tinerilor muncitori drept „deprimante".

Cu toate că legea prevede că un tînăr nu poate fi obligat să muncească mai mult de 48 ore pe săptămînă, 28% din ucenici muncesc cîte 54 ore, 12,3% cîte 59 ore şi 5,5% cîte 64 ore. Un procent de 4,1% muncesc chiar peste 70 de ore pe săptămînă. In agricultură există cazuri cînd tinerii sînt obligaţi să muncească 75 ore pe săptămînă. Aproape 50% din tinerii muncitori care muncesc cîte 10 ore pe zi nu au nici măcar voie să se ducă la prînz la masă.

Noul prim-ministru al Egiptului

CAIRO 19 (Agerpres). — TASS transmite: După o şedinţă îndelungată a Consiliului revoluţionar de conducere din Egipt, care a avut loc la 17 aprilie, s-a anunţat că în conformitate cu hotărîrea Consiliului, preşedintele Egiptului generalul Naghib a transmis atribuţiile de prim-ministru locotenent-colonelului Gamal Abdel Naser şi l-a însărcinat cu formarea noului guvern.

In dimineaţa zilei de 18 aprilie, Naser a anunţat componenţa guvernului său. Din guvern fac parte: Hasan Merei — ministru al comerţului şi industriei; Ghindi Abdel Malek — ministru al aprovizionării; dr. Mohammed Avad Mohammed — ministru al învăţămîntului; Abdel Hamid Eş-Şerif — ministru al finanţelor; dr. Abdel Moneim El-Kaisuni — ministru adjunct al finanţelor; Mohammed Abu Nusir — ministru adjunct al comerţului.

Locotenent-colonelul de aviaţie Abdel Latif Bogdadi, care în fostul guvern a fost ministru al armatei şi al forţelor militare navale, a fost numit ministru pentru problemele municipalităţilor şi localităţilor rurale, iar în funcţia de ministru al armatei şi al forţelor militare navale a fost numit locotenent-colonelul Husein Şefei. Locotenent-colonelul de aviaţie Hasan Ibrahim a fost numit ministru de stat pentru problemele preşedintelui republicii.

La conducerea ministerelor afacerilor externe, afacerilor interne, orientării naţionale, agriculturii, justiţiei, lucrărilor publice şi a celorlalte ministere, au rămas persoanele care deţinuseră aceste funcţii şi în vechiul guvern.

CAIRO 19 (Agerpres).

Se anunţă că preşedintele Naghib a numit pe primul ministru Naser guvernator general militar al Egiptului.

In felul acesta, primul ministru este în acelaşi timp şi guvernator general, care în baza legii asupra stării de asediu se bucură de puteri discreţionare.

Incheierea vizitei delegaţiei de oameni politici francezi în R. P. Polonă

PARIS 19 (Agerpres). — TASS transmite: Grupul de parlamentari francezi de activişti pe tărîm social şi politic care a vizitat Polonia s-a înapoiat la 17 aprilie la Paris.

Deputatul Louis Vallon, gaulist, a făcut în numele întregii delegaţii o declaraţie în care şi-a exprimat satisfacţia în urma călătoriei făcute în Polonia.

Comitetul polonez de luptă pentru rezolvarea paşnică a problemei germane şi delegaţia franceză, a declarat Vallon, recunosc marea primejdie pe care ar prezenta-o reînarmarea Germaniei pentru popoarele lor şi pentru pace şi din această cauză consideră că rezolvarea paşnică a problemei germane corespunde intereselor lor comune.

Vallon a subliniat de asemenea necesitatea unor legături mai strînse între Franţa şi Polonia pe plan politic, cultural şi comercial, ceea ce ar contribui la slăbirea încordării internaţionale şi la organizarea unui sistem de securitate colectivă, menit să asigure relaţii paşnice între toate popoarele.

Ştiri sportive

● Luni la amiază au sosit în Capitală echipele reprezentative de tenis de masă ale R.P.R. care au participat la cea de a XXI-a ediţie a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Londra. Pe aeroportul Băneasa componenţii lotului republican alcătuit din maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu, maestra sportului Sari Szasz, Ella Zeller, Toma Reiter, Tiberiu Harasztaşi şi Matei Gantner au fost întîmpinaţi de reprezentanţi ai C.C.F.S. în frunte cu tov. Manole Bodnăraş, preşedintele Comitetului pentru cultură fizică şi sport.

★

● Cel de al doilea joc pe care îl va susţine în Capitală echipa belgiană de fotbal La Gantoise va avea loc miercuri, cu începere de la ora 16,30 pe stadionul „23 August". Fotbaliştii belgieni se vor întîlni cu echipa Casei Centrale a Armatei, campioana ţării noastre pe anul 1953.

★

● La 19 aprilie s-au disputat partidele întrerupte în tururile şapte şi opt al turneului internaţional studenţesc de şah de la Oslo.

Inaintea turului nouă, echipele Uniunii Sovietice şi R. Cehoslovace au cîte 27 puncte fiecare. Urmează R. P. Bulgaria cu 23 puncte, Anglia cu 19 puncte, Islanda — $16^1/_2$ puncte, Suedia — 16 puncte, Norvegia — $12^1/_2$ puncte, Finlanda — 11 puncte, Italia, Scoţia $7^1/_2$ puncte şi Franţa — $1^1/_2$ puncte.

★

● La 18 aprilie s-au jucat partidele întrerupte din primul tur al meciului de şah dintre echipele Uniunii Sovietice şi Franţei. Keres şi-a valorificat cu precizie avantajul material şi a cîştigat la Tartakover. Intr-un final de turnuri Bronştein şi-a creat un pion liber în centru şi l-a obligat pe Bernstein să cedeze. Petrosian a cîştigat la Belkadi, Averbach la Muffano şi Kotov la Beuteville.

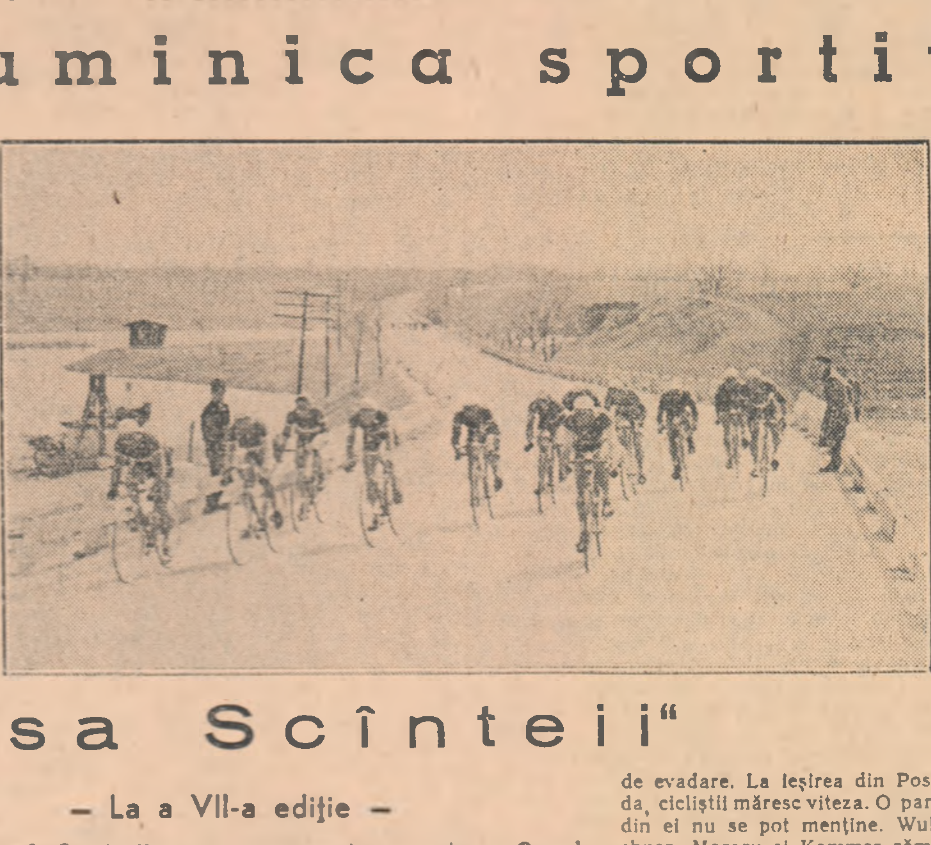
Astfel, scorul primului tur al întîlnirii de şah dintre echipele Uniunii Sovietice şi Franţei este de $7^1/_2$—$^1/_2$ în favoarea şahiştilor sovietici.

Duminica sportivă

Viaţa sportivă a cunoscut duminică două evenimente sportive deosebite: „Cursa Scînteii" — cea mai importantă competiţie ciclistă din acest an şi meciul de fotbal dintre echipele „La Gantoise"-Belgia şi „Dinamo"-Bucureşti.

In întreaga ţară s-au desfăşurat meciurile de campionat ale echipelor de fotbal, baschet, handbal, volei etc.

Sezonul sportiv în aer liber este în plină desfăşurare.

Eri a luat sfîrşit cea de a VII-a ediţie a marii competiţii cicliste de fond „Cursa Scînteii".

Ca şi în alţi ani, „Cursa Scînteii" a cunoscut un mare succes.

Ea a însemnat o ultimă verificare a celor mai buni ciclişti ai noştri înaintea marii competiţii cicliste internaţionale „Cursa Păcii" Varşovia—Berlin—Praga.

„Cursa Scînteii"

— La a VII-a ediţie —

Sîmbătă la orele 12 s-a dat plecarea din faţa Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin", în tradiţionala competiţie ciclistă de fond „Cursa Scînteii". O mulţime entuziastă a ţinut să asiste la această competiţie, să-i vadă pe cicliştii care de-alungul celor 166 km. cît măsoară distanţa de la Bucureşti la Oraşul Stalin, se vor întrece cu ardoare.

Au luat startul 107 ciclişti. In urma lor, peste 20 de maşini cu oficiali, biciclete de rezervă şi mecanici, se înşiră una după alta.

Chiar de la primii kilometri se rulează puternic. In special componenţii lotului R.P.R. şi cîţiva alergători de la Flamura Roşie şi C.C.A. imprimă cursei o alură foarte vie. Acul kilometrajului de la maşina noastră oscilează între 40 şi 45. Şi într-adevăr după aproape un sfert de oră de mers ne aflăm în dreptul bornei kilometrice 16 (10 km. de la plecare).

Incepînd chiar de la această distanţă coloana cicliştilor se fărîmiţează. La Otopeni, Dolete cu un pluton de 7 ciclişti rămîn în urma plutonului fruntaş (Constantin Dumitrescu, C. Şandru, I. Hora, I. Constantinescu, Marin Niculescu, G. Moiceanu şi V. Georgescu).

Acestora li se adaugă în apropiere de Ploeşti, cicliştii de la CCA, C. Datcu şi Ţupa. Plutonul intră în oraş în aclamaţiile miilor de tineri înşiraţi de-a lungul arterei principale, iar sprintul este cîştigat de tînărul ciclist de la Asociaţia Progresul, C. Dumitrescu, care şi în Cîmpina şi în Posada trece primul, urmat îndeaproape de Constantin Şandru.

Cu toate că începe urcuşul serpentinelor de la Posada în care se cere o mai mare tenacitate, plutonul fruntaş şi în deosebi componenţii lotului R.P.R. pedalează foarte susţinut.

Sprintul de la Sinaia este cîştigat tot de C. Dumitrescu (Progresul) urmat îndeaproape de I. Hora (CCA).

La coborîrea din Predeal, C. Dumitrescu face o tentativă de evadare, gonind cu o viteză extrem de mare. Tînărul ciclist fuge de unul singur vreo 6 km. El este prins totuşi la ieşirea din Timişul de jos; acum, plutonul fruntaş goneşte compact spre Oraşul Stalin, unde sprintul final este cîştigat de I. Constantinescu (CCA) care a parcurs distanţa de 166 km. în 4h40'11" media orară fiind de 35,540 km. Urmează apoi în ordine I. Hora, C. Şandru, V. Georgescu, C. Dumitrescu, M. Stan, G. Moiceanu — toţi sosiţi în acelaşi timp cu învingătorul.

★

Duminică la orele 12, s-a dat plecarea în cea de a doua etapă, Oraşul Stalin—Bucureşti. De data aceasta, pe o bună bucată de traseu, o serie de ciclişti tineri care nu erau obişnuiţi cu astfel de curse grele şi care în prima etapă fuseseră depăşiţi de ritmul viu în care se alergase, par a fi hotărîţi să dea mai mult de furcă cicliştilor fruntaşi. Lucrul acesta, în parte le reuşeşte. Pe serpentinele de la Timiş un pluton masiv de aproape 50 de ciclişti tineri printre care Tr. Dinuţ, Voicu, Petre Nuţă, D. Glodea, N. Boca şi Istrate, merge compact. In urmă, cîteva plutoane, la distanţe mici „trag" tare pentru a se apropia de fruntaşi. Este demnă de remarcat dîrzenia cu care tinerii ciclişti se străduiesc să ajungă plutonul fruntaş şi voinţa lor de a se comporta cît mai bine.

Ne aflăm la Predeal unde sprintul este cîştigat de Constantin Dumitrescu, urmat de Nicolae Vasilescu.

La Sinaia, o ploaie deasă sileşte pe ciclişti să pedaleze cu prudenţă, astfel că se coboară încet. Pînă aici, nici o tentativă de evadare. La ieşirea din Posada, cicliştii măresc viteza. O parte din ei nu se pot menţine. Wultchner, Moraru şi Kammer rămîn în urmă. De aci se rulează din ce în ce mai tare. Componenţii lotului R.P.R. sprintează puternic organizînd binecunoscuta morişcă.

La Cîmpina începe din nou să plouă. Cu toate acestea alergătorii din lotul R.P.R. pedalează destul de tare. La ieşirea din Ploeşti, I. Hora, Istrate şi C. Dumitrescu încearcă din nou să se desprindă. Tentativa nu reuşeşte nici de data aceasta, astfel că plutonul continuă să gonească compact.

In apropiere de Bucureşti cîţiva ciclişti tineri din lotul R.P.R. încearcă cîteva tentative de evadare însă nu reuşesc astfel că în oraş primul care trece linia de sosire este Marin Niculescu (Flamura Roşie) urmat de coechipierul său C. Şandru, I. Hora, I. Constantinescu, C. Dumitrescu, V. Georgescu, Datcu, Istrate, Mircea Stan şi Moiceanu, toţi sosiţi în acelaşi timp cu învingătorul etapei 4h44'25".

Ediţia a VII-a a marii curse cicliste de fond, „Cursa Scînteii" i-a revenit lui Constantin Şandru (Flamura Roşie). Acesta, deşi nu a cîştigat nici o etapă, totuşi datorită timpilor obţinuţi în cele două etape ocupă în clasamentul general primul loc.

La sosirea în Bucureşti a avut loc solemnitatea decernării premiului „cel mai bun căţărător" precum şi „Cupei Pronosport" lui Constantin Dumitrescu.

R. CĂLĂRAŞANU

Sînt nespus de fericit că am reuşit să mă clasez pe primul loc în cea de a VII-a ediţie a „Cursei Scînteii". E drept, am şi muncit mult pentru acest rezultat şi pot spune că l-am obţinut foarte greu, deoarece anul acesta, în general, cicliştii noştri şi în special cei tineri, mi-au dat mult de furcă. Cu toate că nu am reuşit să cîştig nici etapa întîia nici a doua, totuşi m-am străduit să mă menţin tot timpul în plutonul fruntaş şi acest lucru am reuşit. Rezultatele tuturor tovarăşilor din lot şi... bine înţeles rezultatul meu, dovedeşte că avem o temeinică pregătire, că am început bine primul concurs de ciclism al anului.

CONSTANTIN ŞANDRU

Dinamo Bucureşti — „La Gantoise" 2—0

Indată după meciul de fotbal dintre echipele „La Gantoise" şi „Dinamo" Bucureşti terminat cu scorul de 2—0 pentru fotbaliştii bucureşteni, un redactor al ziarului nostru s-a adresat lui Van Dooren, antrenorul echipei belgiene şi Titus Ozon, căpitanul echipei Dinamo, rugîndu-i să adreseze cîteva cuvinte pentru cititorii ziarului nostru.

Publicăm mai jos declaraţiile făcute:

Am rămas profund impresionat de marele număr de spectatori şi de sportivitatea cu care aceştia au urmărit fazele jocului.

Meciul a fost disputat. Victoria este meritată pentru că înaintaşii dinamovişti au fost mai rapizi şi au creat faze mai numeroase de gol, în special tripleta Nicuşor, Ene, Ozon, de la care au pornit de fapt cele două goluri.

In întîlnirea de miercuri, echipa noastră se va strădui să facă un joc mai bun şi să satisfacă exigenţa publicului spectator.

VAN DOOREN
antrenorul echipei „La Gantoise"

Sînt fericit că în primul meci internaţional de fotbal al anului, echipa Dinamo a obţinut succes. Meciul de duminică a fost disputat şi victoria echipei noastre se datoreşte faptului că toţi jucătorii au jucat cu însufleţire pentru a reprezenta cu cinste fotbalul nostru. Făcînd un joc colectiv, închegat, noi am izbutit să dăm meciului un aspect dinamic, pe care zecile de mii de spectatori l-au apreciat. Linia noastră de atac a ştiut chiar în momentele mai critice să aibă combativitate şi spirit de luptă.

Cît despre apărare, ea a fost aproape întotdeauna acolo unde era nevoie.

Jucătorii oaspeţi au prestat un fotbal de bună calitate, cu pase scurte şi rapide, fapt care a făcut ca aspectul partidei să fie interesant. Mi-a plăcut siguranţa şi plasamentul portarului ca şi locul bun al halfilor de margine.

TITUS OZON
căpitanul echipei „Dinamo" Bucureşti

Cel mai bun căţărător

Cred că acest lucru a fost posibil şi pentru că m-am antrenat mult pe serpentinele Timişului; doream foarte mult să mă comport cît mai bine pe porţiunile „de vîrf".

In prima şi a doua etapă a ediţiei de anul acesta a „Cursei Scînteii" — aşteptată cu nerăbdare — m-am comportat spre marea mea bucurie mulţumitor, cîştigînd „Cupa Pronosport" şi Premiul celui mai bun căţărător.

Cu toate că am condus o bună parte din traseu, etapele au fost cîştigate pe merit de colegii mei din lot. M-am bucurat mult, nu numai pentru faptul că C. Şandru, I. Constantinescu şi Marin Niculescu au cîştigat fie etapele, fie cursa, ci pentru că lotul nostru de ciclişti e în formă.

CONSTANTIN DUMITRESCU

REDACŢIA: Bucureşti Piaţa Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA Bucureşti Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.